

Jaj azoknak, akik bölcsék
a maguk szemében,
és önmaguk előtt okosak!
... akik ajándékért
fölmentik a gonoszt,
és az igaztól elveszik
igazát!

Iz 5,21.23

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 22. (4056.)
2026. május 31.
Ára 475 Ft

Fotó: Merényi Zita

Közösségek a Lélekben

Erdő Péter bíboros, prímással ünnepeltek Esztergomban

3-4. oldal

Beszélgetés Németh Gáborral,
az MKPK titkárával

8-9. oldal

Székely János püspök volt a csík-
somlyói búcsú szónoka

10-11. oldal

A katolikus oktatás
és a munkaerőpiac

12-13. oldal

Magnifica humanitas

Bemutatták XIV. Leó pápa első enciklikáját

Május 25-én mutatták be XIV. Leó pápa első, *Magnifica humanitas* kezdetű enciklikáját, melynek témája az emberi személyiség védelme a mesterséges intelligencia korában. A dokumentumot a Szentatya május 15-én, a *Rerum novarum* kezdetű enciklika 135. évfordulója alkalmából látta el kézjeggyel.

A *Magnifica humanitas* segít megérteni, hogyan nézzünk szembe a folyamatban lévő digitális átmenettel az Egyház bölcsességéből merítve jelenünk, az idők jeleinek megértéséhez. Segít világosan látnunk azt is, miként védelemmezzük, éltsük azt a csodálatos emberséget, amelyet ajándékba kaptunk.

Ferenc pápának a 2024. évi béke világnapjára írt üzenete – amely *A mesterséges intelligencia és a béke* címmel jelent meg – a *Magnifica humanitas* kiemelkedő előzménye. A pápai üzenet a mesterséges intelligencia kérdését az emberi méltóság, a béke és a közös horizontján vizsgálta. Leó pápa enciklikája ezt a megköze-

lítést veszi át és fejleszti tovább, hangsúlyozva, hogy a technikát nemcsak a hatékonysága alapján kell megítélni, hanem az általa előmozdított vagy éppen hátráltatott emberi kötelékek társadalmi és spirituális minősége alapján is.

A *Magnifica humanitas* enciklikát május 25-én 11.30 órakor mutatták be a vatikáni szinódusi teremben. Az eseményen Leó pápa mellett jelen volt Víctor Manuel Fernández bíboros, a Hittani Dikasztérium prefektusa; Michael Czerny SJ bíboros, az Átfogó Emberi Fejlődés Szolgálatának prefektusa; Anna Rowlands teológus, a Durhami Egyetem (Egyesült Királyság) professzora; Christopher Olah, az Anthropic (USA) társalapítója és a mesterséges intelligencia értelmezhetőségével foglalkozó kutatások vezetője; valamint Léocadie Lushombo IT-szakember, a kaliforniai

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

(USA) Jesuit School of Theology / Santa Clara University politikai teológia és katolikus társadalomelmélet professzora.

A zárógondolatokat Pietro Parolin bíboros államtitkár mondta el. Végül XIV. Leó pápa tartott beszédet, majd áldással zárta az eseményt.

A Szentatya beszédének fordítását hamarosan közöljük.

Forrás: Szentiséki Sajtóközpont

Fotó: Vatican Media

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt

Valaczka András Kapunyítás – vagy mégse?

című könyvének bemutatójára.

Közreműködik **Fábrí György** kommunikációkutató, az Eötvös Loránd Tudományegyetem docense, valamint **Molnár-Bánffy Kata**, a SaltComm kommunikációs ügynökség tulajdonosa és vezetője.

Időpont: **2026. június 1., hétfő 10.00**

Helyszín: **Magyar Tudományos Akadémia**

Székház nagyterme

Budapest V., Széchenyi István tér 9.

Közösségek a Lélekben

Erdő Péter bíboros, prímással ünnepeltek Esztergomban

Az esztergomi bazilikában tartották meg pünkösdhétfőn, Szűz Mária, az Egyház Anyja ünnepén az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye közösségeinek napját és a ministránsok találkozóját. A Pasztorális Helynökség szervezésében megvalósult eseményen mintegy kétszáz ministráns, valamint számos plébániai közösség vett részt a főegyházmegye különböző településeiről. A nap csúcspontja az ünnepi szentmise volt Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök celebrálásával. A szentmisén átadták a Szent Adalbert-díjakat is azoknak, akik hosszú évek óta áldozatos szolgálattal építik az Egyház közösségét.

Az ünnepi szentmisén jelen volt Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, aki már az előző napon is részt vett az esztergomi bazilikában a bérmláson. A bíboros a mise után a bazilika előtt ellátogatott a főegyházmegye közösségeit bemutató sátrakhoz is.

Az ünnepi szentmise homíliájában Mohos Gábor püspök a gazdag ifjú evangéliumi történetéből kiindulva arról beszélt, hogy a mai ember boldogságkeresése sokszor az anyagi javak, a lehetőségek és a birtoklás körül forog. „Az egész világ körülöttünk úgy üzen, vagy olyan módon fordul felénk, mintha az emberi életnek a kiteljesedése, a boldogsága attól függne, hogy mi

mindent birtoklunk” – fogalmazott. Ugyanakkor arra figyelmeztetett: az anyagi javak nemcsak szolgálhatják az embert, hanem birtokolhatják is őt. „Nem engedik el, nem engedik szabadon. Bizonyos értelemben rabbá teszik” – mondta.

A püspök hangsúlyozta: Jézus nem egyszerűen lemondásra hív, hanem egy mélyebb szabadságra és teljesebb boldogságra. A gazdag ifjú történetében szerinte éppen az a megrendítő, hogy a fiatal ember tisztességes, törvénytisztelő ember volt, mégis érezte, valami hiányzik az életéből. „Valószínűleg ő maga is érezte, hogy nem birtokolja a boldogságot” – fogalmazott. A püspök szerint a mai ember számára is ez a legfontosabb kérdés: Miben keressük az életünk beteljesedését? „Ne a képességeinkben, ne az anyagi lehetőségeinkben, ne az emberi kapcsolatainkban lássuk az életünk boldogulását” – mondta, hozzátéve: ezek fontos eszközök lehetnek, de a valódi boldogság „valahonnan sokkal mélyebbről jön”.

Mohos Gábor különösen erősen szólt a személyes meghívásról is. Emlékeztetett rá, hogy Jézus nem általánosságban hívta az apostolokat, hanem személyesen szólította meg őket: „Te kövess engem!” A püspök szerint ez a meghívás

ma is minden embernek szól. A keresztény élet lényege pedig éppen az, hogy az ember Krisztus nyomában járjon, és egyre inkább megjelenjen benne Krisztus szeretete, jelenléte és tanítása. „Kereszténynek lenni ezt jelenti: hogy Krisztus nyomában járunk” – fogalmazott.

A homília egyik legszebb gondolata az volt, amikor a püspök arról beszélt: Isten nemcsak

Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök volt a pünkösdhétfői szentmise szónoka

Az Egyházmegyei Közösségek Napja a bazilikánál

követőket akar, hanem bennünk akar élni. „Az Atyával együtt szívünkbe költözik. A Szentlélek templomai vagyunk a keresztség által” – mondta. Kiemelte: minden embernek egyedi hivatása és helye van a világban és az Egyházban, és Isten mindenkit személyesen akar kibontakoztatni. „Isten szeretne bennünk kibontakozni, a mi életünkön, személyiségünkön keresztül, olyan módon, ahogyan csak mi tudjuk őt közvetíteni.”

Mohos Gábor arról is beszélt, hogy az ember gyakran ütközik saját korlátaiba, alkalmatlanság-érzésébe, mégis éppen itt válik láthatóvá Isten kegyelmének ereje. Az evangélium szavait idézve emlékeztetett: „Embernek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.” A szentek példáját említve úgy fogalmazott: közös bennünk, hogy Isten kegyelmével „folyamatos küzdelem közben meghaladták önmagukat”, és olyan szeretetre

Az idei Szent Adalbert-díjasok

váltak képessé, amelyet saját erejükből nem tudtak volna megvalósítani.

A püspök külön kitért Szűz Mária példájára is, akit az Egyház Anyjaként tisztelünk. Arról beszélt: Isten nagy művei sokszor rejtettségben történnek, nem a világ látványos logikája szerint. „Isten nagy munkái nem a felszínen zajlanak, hanem a szív és a lélek mélyének rejtettségében” – mondta. Hozzátette: a hit legmélyebb tapasztalatait sokszor nehéz szavakkal átadni, mégis, Isten mindig ad olyan embereket mellénk, akikkel megoszthatjuk az örömet és a titkot, ahogyan Mária is megoszthatta Erzsébettel az isteni misztériumot.

Homíliája végén Mohos Gábor a reményről és az isteni szeretetről beszélt. Úgy fogalmazott: az ember már itt a földön is megtapasztalhatja annak az örömmnek az „ízét”, amelyet Isten készít számára. „Isten olyan mélyebb és teljesebb boldogságra hív bennünket, amely igaz ugyan, hogy az örökkévalóságban lesz teljes, de már itt, a földön is megtapasztalhatjuk legalább az ízt.” A püspök szerint ez a tapasztalat abból fakad, hogy az ember

időről időre megérzi: „Isten szeret engem, Isten fontosnak tart engem.”

A Szent Adalbert-díjak átadására a szentmise záróáldása előtt került sor. A laudációkat Balogh Attila rektor ismertette. Díjazottak: *Hegedűs Gábor* és felesége, *Hegedűsné dr. Kudar Veronika* 2017 óta aktív tagjai a Pestszentlőrinci

Főplébánia közösségének. Szakmai tudásukat, idejüket, erejüket és szívüket egyaránt a templom szolgálatába állították.

Kóborné Tamási Kinga a Budapest-Józsefvárosi Szent József Plébánia tagja; életével és szolgálatával azt mutatja meg, hogy a zene nemcsak művészet, hanem imádság és küldetés is lehet.

Monostori Györgyné Balázs Julianna hosszú évek óta hűséggel, pontossággal és alázattal szolgálja a Budapest-Erzsébetvárosi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségét.

Müllbacher Emil a Budapest-Pestszentlőrinc-Csákyligeti Szent József Plébánia egyik legidősebb, mégis egyik legtevékenyebb tagja, hűséges gondnoka. Évtizedek óta szolgálja közösségét: volt képviselőtestületi elnök, sekrestyés, a templom és a templomkert gondos őrzője, ápolója.

Párczen József a Budapest-Remetekertvárosi Szentlélek Plébánia hűséges és sokoldalú szolgálattevője. Évek óta a plébániai közösség megbecsült tagja.

Szaszkó Jánosné Potoczky Valéria több mint három évtizede hűséggel, szeretettel és rendíthetetlen odaadással szolgálja a Budapest-Józsefvárosi Szent József Plébánia közösségét.

Zsuffa Tünde

Fotó: Merényi Zita

Újra a hívek között

Erdő Péter bíboros már a pünkösddvasárnapi szentmisén is jelen volt

Pünkösddvasárnap, május 24-én szentmisét mutatott be Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök az esztergomi Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyházban. A szertartás keretében nyolcvanegy fiatal részesült a bérmlás szentségében. Az esztergomi bazilikában tartott ünnepen különösen meghatározó pillanat volt, amikor a liturgia kezdetén Török Csaba plébános köszöntötte Erdő Péter bíboros, prímást.

A hívek tapssal fogadták a főpásztort, aki betegsége miatt több mint három hónap után most mutatkozott először nyilvánosan. Erdő Péter bíboros legutóbb február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén celebrált szentmisét az esztergomi bazilikában. A mostani jelenléte ezért sokak számára különösen meghatározó és reményt adó pillanatot jelentett.

Ministránstalálkozó Esztergomban

Erdő Péter bíboros pünkösdi üzenete

Erdő Péter bíboros, prímás május 24-én közzétett pünkösdi videoüzenetében a Szentlélek ünnepének jelentőségére hívta fel a figyelmet.

A főpásztor úgy fogalmazott: ezen a napon Isten az egész világ számára ajánlotta fel azt a kegyelmet, amely azóta is érinti az embereket, és amely ott van mindannyiunk lelkében, különösen azokéban, akik valamiféleképpen már Krisztushoz kapcsolódnak.

Erdő Péter hangsúlyozta, hogy ennek a kegyelemnek sze-

retetet, békét és nyugalmat kell hoznia a világba, az emberek életébe, családjaikba és azok közé, akik a környezetükben élnek.

A bíboros külön köszönetet mondott azoknak is, akik eddig imádságban vele voltak, és akik a jövőben is imádkoznak érte. Mint mondta, ő is ajánlja imádságát nekik, azzal a kegyelemmel, amelyet a Szentlélek ad mindannyiunknak.

Üzenete végén Erdő Péter úgy fogalmazott: a mai nap

ebből a szempontból is „igazi nagy ünnep” mindannyiunk számára.

Forrás és fotó:
Zsuffa Tünde/
Esztergom-Budapesti
Főegyházmegye

A Boldogasszony Iskolanővérek tartományfőnöknőjének közleménye

Az alábbiakban a Boldogasszony Iskolanővérek tartományfőnöknőjének, Lobmayer M. Juditnak május 22-én szerkesztőségünkhez eljuttatott közleményét olvashatják.

A fenntartásunkban lévő Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpont ellen az utóbbi hetekben súlyos vádak fogalmazódtak meg a sajtóban, a közösségi médiában. Tudatában vagyunk annak, hogy nem vagyunk hibátlanok, ugyanakkor megdöbbenésünket fejezzük ki az iskolánkkal kapcsolatban terjedő, sokszor név nélküli, bizonyítékokkal nem alátámasztott állítások, továbbá megbélyegző kifejezések miatt, amelyek sértik iskolaközösségünk becsületét és veszélyeztetik jó hírnevét.

Ahogy korábban is, most is: ajtónk nyitva áll azok előtt, akik úgy érzik, hogy sérelem érte őket intézményünkben. A jogszabályoknak és belső szabályzatainknak megfelelően kivizsgáljuk, ha hivatalos panasz, bejelentés érkezik hozzánk. Zéró toleranciát alkalmazunk a bántalmazások bármely formájával szemben, és ha egy esetleges kivizsgálás eredménye szükségessé teszi, vállaljuk a szembesülést és a következményeket.

Évek óta együttműködünk a Szerzetesi Gyermekvédelmi Szolgálattal, továbbá az Emberi Méltóság Stratégia iránymutatása alapján, szakemberek segítségével kidolgozott gyermekvédel-

mi irányelveinket következetesen érvényesítjük. A Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpontban mindennapi pedagógiai munkánk során pedig arra törekszünk, hogy a gyerekek problémáit minél korábban felismerjük. Erre szolgál a pedagógusokból, iskolapszichológusokból, védőnőkből és iskolaorvosból álló gyermekvédelmi munkacsoportunk, gyermekvédelmi jelzőrendszerünk és szoros szakmai kapcsolatunk a IX. kerületi szakszolgálattal.

Éppen ezért mélyen érint bennünket, hogy egykori tanítványaink között vannak, akik rossz emlékeket hordoznak iskolai éveikről. Készek vagyunk meghallgatni történeteiket. Sokszorosan megtapasztaltuk már, hogy egy meghallgatásnak, beszélgetésnek is gyógyító ereje lehet. Nyitottak vagyunk rá, hogy megkeressenek bennünket egyénileg vagy csoportban azok az egykori diákok, akik erre a meghallgatásra és gyógyulásra várnak. Szerzetesi közösségünk, amikor rendszeresen imádkozik korábbi tanulóinkért, ezt a szándékot is az Úr elé viszi. Mint a közösség képviselője, személyesen is rendelkezésre állok, hogy segítsen az őszinte párbeszéd megteremtését mindazok számára, akik élni szeretnének vele.

Lobmayer M. Judit tartományfőnöknő
info@iskolanoverek.hu

Forrás: Boldogasszony Iskolanővérek
Fotó: Mészáros Andrea

Heidl György katolikus filozófiatörténészt államtitkárrá nevezték ki

Heidl György lett a Társadalmi Kapcsolatokért és Kultúráért Felelős Minisztérium társadalmi kapcsolatokért (nemzetpolitika, civil, nemzetiségi és felekezeti ügyek) felelős államtitkára – adta hírül május 24-én Tarr Zoltán társadalmi kapcsolatokért és kultúráért felelős miniszter a közösségi oldalán.

Heidl György katolikus filozófia- és vallástörténész, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a Szent István Tudományos Akadémia tagja, a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kara volt dékánja, a Pécsi Egyházmegye volt kulturális igazgatója és a Magyar Patrisztikai Társaság elnökségének tagja.

A döntés a Magyar Közlöny 2026. évi 57. számában jelent meg; a 104/2026. (V. 24.) KE határozat szerint Sulyok Tamás köztársasági elnök – a miniszterelnök javaslatára – 2026. május 26-ai hatállyal nevezte ki az új tisztségviselőket.

Heidl György elismert katolikus bölcsész szakember, számos tudományos publikáció és kötet szerzője. Publikációi a *Magyar Kurír* oldalán is megtalálhatóak, szakmai munkásságáról, kötetéről több korábbi írásunk is beszámolt.

Forrás: Tarr Zoltán közösségi oldala
Fotó: Merényi Zita (archív)

Amikor Isten feltárja a szívét

(Jn 3,16–18)

Szentháromság vasárnapjára az Egyház mintha egy pillanatra megállna. Végigjártuk a húsvéti idő nagy ünnepeit: Krisztus feltámadását, mennybemenetelét, a Szentlélek eljövételét. Most pedig nem egy eseményt ünneplünk, hanem magát Istent. Nemcsak azt, amit tesz, hanem azt, hogy kicsoda ő.

A *Kivonulás* könyve fokozatosan mutatja meg Izraelnek Istent. Olyan erővel jelenik meg, ami minden emberi hatalmat felülmúl. Legyőzi Egyiptomot, vagyis a kor legnagyobb politikai és katonai erejét. Ura a természetnek: a tengernek, az esőnek, a pusztának. Törvényt ad népének, amely nemcsak vallási

szabályrendszer, hanem magas szintű erkölcsi és szellemi rend. Pontosan meghatározza az istentiszteletet is. Minden rendezettnak, világosnak és szilárdnak látszik.

És ekkor következik az aranyborjú története. Szinte érthetetlen, milyen gyorsan szétesik minden. A nép, amely látta Isten szabadítását, bálványt készít magának. Megtörik az a szép és emelkedett vonal, amely addig vezette Izraelt.

Am éppen itt történik a legnagyobb kinyilatkoztatás. Isten nem csupán újra megmutatja hatalmát, hanem fel is tárja a szívét. A mai olvasmányban ezt halljuk: „Az Úr, az Úr, irgalmas és könyörülő

Isten, hosszantűrő, kegyelemben és hűségben gazdag.” Ez az *Őszö-vetség* egyik legfontosabb mondata. Isten önmagáról beszél. És nem azt mondja először, hogy mindenható vagy félelmetes, hanem azt, hogy irgalmas.

A mai evangélium ezt a kinyilatkoztatást teljesíti be. Jézus Nikodémusnak beszél Isten legmélyebb titkáról: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda.” A keresztény hit középpontjában nem egy elvont eszme áll, hanem ez a mondat. Isten nem távolról szemléli az ember világát, hanem belép annak sötétségébe és törekenységébe. Nem kívülről akarja megjavítani az embert, hanem egészen közel jön hozzá.

János evangéliumában különösen fontos a „felemelt” Krisztus képe. Amikor Jézus arról beszél, hogy felmagasztalják az Emberfiát, abban már ott van a kereszt és a dicsőség egysége. A kereszt nem egyszerűen a szenvedés helye, hanem Krisztus királyi trónja is. A felemelt Emberfia ugyanaz az Úr, aki ura a történelemnek, az életnek és a halálnak. Mégis, meglepő módon nem elítélni jön. „Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa üdvözüljön a világ.”

A Szentháromság ünnepe ezért nem valamiféle távoli teológiai talány. Azt mutatja meg, hogy Isten belső élete maga a szeretet és a kapcsolat. Az Atya odaadja a Fiút, a Fiú mindent visszaad az Atyának, a Szentlélek pedig az örök egység és szeretet köteléke.

Talán ez a mai ünnep legmélyebb üzenete: Isten legnagyobb ereje nem a hatalmában, hanem az irgalmában mutatkozik meg. A világ végső alapja nem a félelem, hanem a szeretet.

Törő András

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia ünneplése

(170/12b)

Az előző részben (170/12a) említettük, hogy a diakónus alakját az Egyház nemcsak egy szolgálati funkció hordozójaként szemléli, hanem Krisztus misztériumának különleges tükröződéseként. A diakonátus belső lényege ugyanis nem valamiféle szervezeti szükség-szerűségből fakad, hanem magából az Úr szívéből, aki ezt mondja önmagáról: „Hiszen az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (Mk 10,45; vö. Mt 20,28). Jézus nem pusztán egyszerű erkölcsi példát állít elénk, hanem feltárja Isten belső életének misztériumát. Isten hatalma Krisztusban szolgáló szeretetként jelenik meg. A Golgotáig hozzánk lehajló szeretet az a viszonyítási pont, ahol az ember először érti meg igazán az isteni nagyságot.

Ezért mondhatja Jézus az utolsó vacsorán: „A nemzetek királyai uralkodnak a népeken, és akiknek hatalmuk van fölöttük, jötevőknek hívatják magukat. Ti azonban ne így tegyetek, hanem aki nagyobb köztetek, legyen olyan, mint a legkisebb, és aki előljáró, legyen olyan, mint a szolga! Mert ki nagyobb: az, aki az asztalnál ül, vagy az, aki felszolgál? Nem az, aki az asztalnál ül? Én mégis úgy vagyok köztetek, mint aki szolgál.” (Lk 22,25–27) Az utolsó vacsora terme így válik az Egyház diakóniai önértelmezésének helyévé. A lábmosás mélyen megérintő gesztusa (vö. Jn 13,1–15) az Eucharisztia áldozati szeretetének krisztusi példája. A diakónus liturgikus szolgálata, amely az oltár körül teljesedik ki, ebbe a krisztusi önátadásba kapcsolódik be, segítve a hívők közösségét abban, hogy a szentmisében megjelenő golgotai áldozatot a mindennapi szolgálat életformájára váltsák.

Az *Apostolok Cselekedeteiben* a hét férfi kiválasztása (vö. ApCsel 6,1–6) az egyházi rend szentségének első fokozata, a diakonátus intézményesülésének bibliai alapja. Ez a szolgálat – amely elválaszthatatlan az igehirdetéstől és a liturgiától – az Egyház egészének karitatív küldetését hivatott szentségi módon képviselni a püspök vezetése alatt.

A diakónus küldetése az apostoli közösségben és az apostolok köré gyűlt közösségben bontakozott ki. „A püspökökkel és diakónusokkal együtt” (Fil 1,1) – írja Szent Pál apostol, jelezve, hogy az Egyház rendje nem világi hatalmi struktúra, hanem communio. A diakónus a püspökkel és a presbitériummal egységben szolgálja az Igét, segíti az oltár liturgiáját és vezeti a szeretetre szorulókat megsegítését. Az igehirdetésben Krisztus szava hangzik fel; az Eucharisztia ünneplésekor, melyben a pap *in persona Christi Capitis* mutatja be az áldozatot, a diakónus liturgikus feladataival segíti a szent cselekmény teljességét, míg a szegények és szenvedők szolgálatában Krisztus irgalmasságát teszi jelenvalóvá a közösség számára (vö. Mt 25,31–46). Így válik nyilvánvalóvá az Egyház mély igazsága: benne a tekintély végső értelme nem az uralom, hanem a keresztről ragyogó szeretet szolgálata.

Sztankó Attila

Evangelium és liturgia

(21.)

A pünkösdi utáni vasárnapon így buzdítják egymást a bizánci szertartású keresztények a vecsernye énekével: „Jertek, ó, hívek, ma egyesült erővel buzgón ünnepeljünk, és a minden szentek magasztos és drága emlékét kiváló tiszteletben részesítsük, mondván: Örvendjete, dicső apostolok, próféták, vértanúk és főpapok! Örvendjete, minden dicsőre méltó szent atyák, és imádjátok Krisztust a világ békességéért, országunk jólétéért és mindnyájunk lelki üdvösségéért!” A „mindenszentek” ünnepe ez a vasárnap. Ősi gyökerei vannak, bár kialakulásának biztos időpontját nem őrizte meg a hagyomány. Mindenesetre prédikációjában Aranyszájú Szent János (†405) már az összes vértanút dicsőíti ezen a napon: „Még nem telt el hét nap azóta, hogy pünkösdi szent ünnepét tartottuk, és elérkezett hozzánk a vértanúk kara, a hit katonái és serege.” Az ünnep liturgikus szövegei ma is első helyre teszik a vértanúkat, de a többi szentről is megemlékeznek. A napi evangéliumban (Mt 10,32–33,37–38; 19,27–30) a vértanúság sajátos formájáról van szó: a megvallásban, az elhagyásban és a követésben.

Megvallás. – Jézus a lényegét mondja meg az ünnepi evangélium első mondatában: „Aki megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt” (Mt 10,32). Az összes szent ezt tette, a vértanúktól kezdve, ezért Jézusnak sem kellett megtagadnia őket, s a mennyei hazába jutottak. A vecsernye ének így szól róluk: „a jövődől boldog nyugalmat, a hervadhatatlan koszorúkat és Krisztus örök dicsőségét” kapták. Amint egy másik ének mondja: „Az Úr a maga szentjeit e földön fölmagasztalta”, mert elfogadták és viselték a szenvedéseket, ezzel megvallván Urukat.

Elhagyás. – Jézus azt mondja, hogy aki bárkit jobban szeret önálá, „az nem méltó” hozzá (Mt 10,37). Döntési helyzetben ez a mérce! Nem szerezhetjük sem anyánkat, sem apánkat, sem testvérünket úgy, hogy azáltal Jézust megtagadjuk! Mert ha nem őket hagyjuk el, hanem Jézust, akkor nincs üdvösség. A szentek nem tették. Sőt: ők voltak azok, „akik az emberi gonosz indulatokat az isteni malaszt segítségével önmagukban egészen megfékezték, akik az egész földön hősiessé bátorsággal vértanúságot szenvedtek”. Ezért tisztelhetjük őket „mint a mennyei haza örököseit és a paradicsom megdicsőült lakóit”.

Követés. – Természetesen nem mindig könnyű követni Jézust. Hiszen ő maga mondja: „Aki nem veszi vállára a keresztjét, s nem követ, nem méltó hozzám” (Mt 10,38). Mint mindig, itt is őszintén beszél, kertelés nélkül. Tehát számítani kell a keresztviseles nehézségére. Még akkor is, ha máskor megígérte: „az én igám édes, és az én terhem könnyű” (Mt 11,30). Énekünk már a teljességet, tehát a végső célt is a szemünk elé állítja, amikor így szól róluk: „akik e földet érényük fényével mennyé változtatták át, akik Krisztus halálát követve a halhatatlanságra vezető úton jártak”. Sok ének pedig buzdítással zárul, hogy őket követve mi is a Jézushoz vezető úton járjunk.

Ezek fényében énekelhetjük a zsoltárossal az ünnepi prokiment: „Csodálatos az Isten az ő szentjeiben” (Zsolt 67,36).

Ivancsó István

Szent Pamphilosz

Június 1.

Előkelő pogány család fia sarjaként Bejrút legjobb iskoláiban tanult, majd állami hivatalnok lett. Amikor megismerte a kereszténységet, lemondott tisztességéről, és Alexandriába utazott teológiát tanulni. A *Szentírás* és a keresztény irodalom szakértőjévé vált, a nagy elődök közül különösen Origenész állt közel hozzá.

Tanulmányai befejeztével a palesztinai Cezáreába ment, ahol Agapiosz püspök pappá szentelte. Pamphilosz egész apai örökségét szétosztotta a szegények között, és aszketikus életet élt.

Sevillai Izidor mellett ő lett Cezáreában az Origenész által alapított teológiai iskola vezetője és a könyvtár fejlesztője. A könyvállomány nagy részét, az egész őskeresztény irodalmat Pamphilosz szerezte be. Fáradozásainak eredménye volt az Origenész *Hexapla*járól, a *Biblia* hat különböző szöveghagyományának kiadásáról készített értékes másolat. Az *Újszövetség* Origenész által kidolgozott szövegalkjének megbízható másolására is nagy gondot fordított. Az *Ó- és Újszövetség* még ma is meglévő kéziratai közül néhány Pamphilosz és Izidor gondos munkáját dicséri.

Maximus Daia császár keresztényüldözése során, 307-ben letartóztatták. Urbanus, Palesztina helytartója paran-

csára kegyetlenül megkínozták, majd csaknem két évre börtönbe vetették. Fogsága idején hozzálátott, hogy megírja az Origenészt védelmező könyvét: ötkötetes munkáját azoknak a hitvallóknak ajánlotta, akiket kényszermunkára ítélték, és Palesztina bányáiban és kőfejtőiben raboskodtak. Arra tett kísérletet, hogy Origenész krisztológiáját, *Szentírás*-magyarozatát megvédje a vádakkal szemben.

Urbanus helytartó halála után, 309-ben Firmilianus prefektus újból elővezettette, a bíró pedig, mivel látta, hogy rendíthetetlenül kitart hite mellett, máglyahalálra ítélte. Valens jeruzsálemi diakónussal és a jamniai Paulusszal együtt szenvedett vértanúságot.

L. K.

A HÉT LITURGIÁJA

A év

MÁJUS 31., SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA (Évközi 9. vasárnap, Angéla, Petronella) – Kiv 34,4b–6,8–9 (Az Úr irgalmas és könyörülő Isten.) – 2Kor 13,11–13 (A nekünk ajándékozott Szentlélek által kiíradt szívünkbe az Isten szeretete.) – Jn 3,16–18 (A Szentháromság: Atya, Fiú, Szentlélek.) – **Énekrend:** Ho 105 – EE 572, 418, Ho 105 – EE 131, Ho 104 – EE 574, Ho 274 – EE 361.

JÚNIUS 1., HÉTFŐ – Szent Jusztínusz vértanú emléknapja (Tünde, Pamela, Kund)

– 2Pét 1,2–7 – Mk 12,1–12 – Zsolozsma: I. zsoltárhét.

JÚNIUS 2., KEDD – Szent Marcellínusz és Szent Péter vértanú emléknapja (Kármén) – 2Pét 3,12–15a 17–18 – Mk 12,13–17.

JÚNIUS 3., SZERDA – Lwanga Szent Károly és társai ugandai vértanú emléknapja (Klotild) – 2Tim 1,1–3,6–12 – Mk 12,18–27.

JÚNIUS 4., CSÜTÖRTÖK (Bulcsú, Kerény) – 2Tim 2,8–15 – Mk 12,28b–34.

JÚNIUS 5., PÉNTEK – Szent Bonifác püspök és vértanú emléknapja (Fatima, Regina) – 2Tim 3,10–17 – Mk 12,35–37.

JÚNIUS 6., SZOMBAT – Szent Norbert püspök emléknapja (Cintia) – 2Tim 4,1–8 – Mk 12,38–44.

JÚNIUS 7., VASÁRNAP – KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE:

ÚRNAPJA (Évközi 10. vasárnap, Róbert, Fülöp diakónus, Grácia) – MTörv 8,2–3,14b–16a (Az Úr a pusztában mannával táplálta népét.) – 1Kor 10,16–17 (Sokan egy kenyér, egy test vagyunk.) – Jn 6,51–58 (Az én testem valóban étel, az én vérem valóban ital.) – **Énekrend:** Ho 106 – EE 572, 419, Ho 105 – EE 167, Ho 134 – EE 540, Ho 280B – EE 132.

Isten közösségében

Beszélgetés Németh Gáborral,
a Magyar Katolikus
Püspöki Konferencia titkárával

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) 2024. december 3–4-én tartott téli rendes ülésén Németh Gábor győri egyházmegyes papot választotta titkárává. Életéről, sokrétű szolgálatáról kérdeztük, valamint a Szentháromság misztériumáról és ünnepéről.

– A soproni Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceumban érettségizett. Teológiai tanulmányait a Győri Hittudományi Főiskolán, majd a Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként Rómában, a Pápai Gergely Egyetemen, illetve az Accademia Alfonsianán végezte. Pappá szentelését követően gazdag kápláni, plébánosi évek következtek. Hogyan tudná meghatározni papi szolgálatának lényegét, „ars poeticáját”?

– A papi hivatásra egy másik pap szolgálatát látva mondtam igent. Amikor gimnazista voltam, előttem élte meg hitelesen a hivatását Binds Ferenc atya. Példájának akkora volt a vonzása, hogy a hittanos közösségből tizenketten lettünk papok és szerzetesek. Az életére tekintve megfogalmazódott bennem, hogy ezt én is el tudnám képzelni magamnak. Ezen a vonzáson keresztül hívott meg a szolgálatára Isten. Nagy, Szent Pál-i meghívástörténetem nem volt. A döntésemet nem bántam meg, azon a helyen vagyok, ahol értékesnek érezhetem magam. Jó látni, ha a szolgálatom révén – akár

a jelenlegi helyzetemben – megkönnyíthetem mások életét, segíthetem az Egyházamat.

– Papi jelmondata *János evangéliumából* való: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egy-
szülött Fiát adta érte.” Miért éppen erre esett a választása?

– A húsvéti idő második hetében olvassuk ezt az evangéliumi szakaszt. Amikor először hallottam, szíven ütött ez a rész, és azóta is minden alkalommal így van ez. Sokszor gondolkodunk azon, kit mennyire szeretünk, vagy minket mennyire szeretnek, mit teszünk meg a másik emberért. Isten így szeret minket: mindent odaad értünk.

– **Erkölcsteológiából és egyházból is a legmagasabb szintű tanulmányokat végezte, doktori fokozatot szerzett Rómában, illetve Budapesten. Hogyan hatott az életére és a szolgálatára ez a két tudományterület?**

– Ha eldönthettem volna, mit tanulok, akkor az egyháztörténelmet választottam volna. Pápai Lajos megyéspüspök azonban a Hittudományi Főiskola oktatói szükségleteire való tekintettel arra kért, hogy az erkölcsteológiában mélyüljek el. Sosem bántam meg, hogy erre indultam. Véletlennak tűnhet, de a gimnáziumban is a biológia volt az egyik legkedvesebb tantárgyam. Amikor az egyetemen bioetikával kezdtünk foglalkozni, hamar közel került a szívemhez a teológia ezen szakága.

Kánonjoggal jóval később, az egyházi adminisztratív munkám miatt kezdtem, foglalkozni, aminek nagy hasznát veszem. Habár elsősre furcsának hathat, hogy a morális mellett kánonjogot tanultam, legutóbb egy konferencián, a bemutatkozásomat követően egy előadótársam rávilágított, hogy ez a két ág jelenti az egyházi tanítás alapját, gyökerét. A két tárgy szemléletmódja különböző, hiszen az erkölcsteológia értékek mentén fogalmaz meg irányokat, a kánonjog pedig normatív módon ragadja meg a dolgokat. Lényeges viszont, hogy bár más-más úton, de mindkettő ugyanahhoz a célhoz jut el. Amikor erkölcsteológiát tanultam, a húszas éveimben jártam, és minden tudás mozaikdarabkákként szerveződött egészé bennem. A negyvenes éveimben kezdtem el kánonjogot tanulni, és jó szemléletet kaptam, mert már az egész felől tudtam rálátni a részekre, azaz rendszerezve láttam a teológiát: ezért csak ajánlani tudom mindenkinek, akinek lehetősége van erre, hogy ragadja meg az alkalmat a tanulásra.

– **2018-tól titkári kinevezésig a püspöki konferencia irodaigazgatója volt. Mi határozta meg a munkáját?**

– Az MKPK Titkárának helyettese voltam, lényegében a Titkár titkára. Az idegen nyelvű levelezés, a pápai üzenetek magyar nyelvre fordítása és a Püspöki Konferenciának helyet

adó irodához ügyvitele, üzemeltetése volt a feladatomban.

– Titkársági szolgálatára hogyan tekint? Miben segíti a püspökök, ordináriusok munkáját, milyen területeken kell helytállnia?

– Leginkább egy miniszter melletti kabinet-főnöki, illetve ügyvezető igazgatói feladatkörként tudnám meghatározni a munkámat. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a Konferencia ülései közötti ügyvitel, az operatív feladatok elvégzése a feladatomban. Ez sok esetben az állami hivatalokkal, a kormányzati szervekkel és szereplőkkel való kapcsolattartást is jelenti. Az MKPK elnökének és a bizottságok munkájának segítése, ülések, tárgyalások és döntések előkészítése, információk beszerzése tartozik még a feladatkörömbe. Mindez szerteágazó tevékenységet jelent, de van segítségem: a titkárságon és az MKPK központi intézményeiben is kiváló munkatársak dolgoznak.

– Az Egyház és az állam közötti viszonyban mi a zsinórmértéke? Mi könnyíti vagy nehezíti ezt a viszonyt?

– Mindig vannak olyan feladatok, amelyekben az állam az Egyház együttműködését kéri, egyes esetekben akár át is adja a feladatot, például oktatási és szociális területeken. De a viszony kapcsán lényeges figyelembe vennünk egy szempontot, és ennek megértésben segítséget nyújtottak a kánonjogi tanulmányaim. Megtanultam különbséget tenni két fontos fogalom között. Ezek az autonómia és a szuverenitás. A kettőt sokszor összekeverjük. Az autonómia azt jelenti, hogy egy nagyobb rendszeren belül van egy kisebb rendszer, amely bizonyos önállósággal bír. A szuverenitás esetében pedig két egymástól független és egymás függetlenségét tiszteletben tartó entitásról beszélhetünk. Az Egyház és az állam viszonyát ez utóbbinak kell meghatározni.

– 2025-től a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora, ahol jelenleg szünetel a papképzés. Milyen kihívások és célok határozzák meg a főiskola életét?

– Győrött, amíg működött a papképzés, ugyanazon személy volt a papnevelő intézet és a Hittudományi Főiskola előljárója. Helyben lakott, a Papnevelő Intézet falai között. Miután Győrben jelenleg sajnos szünetel a papképzés, így nem indokolt a helyben lakás. Ezért is döntött úgy Veres András győri megyéspüspök, hogy megbíz a feladattal. Hetente egy napot töltök Győrben, egyébként „home office-ből” látom el a rektori teendőimet.

A Főiskolán most alapvetően hitoktatási feladatkörrel kapcsolatos képzéseink vannak, két helyszínen, Győrött és Szombathelyen. Több szakirányban oktatunk: hittanár, katekéta, lelkipásztori munkatárs, kántor. Vannak, akik azért tanulnak nálunk, mert az adott képzés-

nek megfelelő munkahelyen szeretnének majd dolgozni, szolgálatot teljesíteni. Sokan pedig – és nagyon jó ezt meg tapasztalni – azért jelentkeznek hozzánk, mert szeretnék felfedezni, elmélyíteni a hitüket.

– Régóta foglalkozik oktatással is. Mit jelent Önnek ez a tevékenység?

– Jelenleg erkölcsant és az egyház szociális tanítását oktatom a levelező tagozaton. Még gimnazista lehettem, amikor a pedagógus nagynéném egyszer rám nézett és azt mondta: „pedagógus típus vagy”. Jó visszagondolnom erre. Akkor még nem értettem, mire gondol pontosan. Titkon még bennem egy jó érzés a tanítással kapcsolatban. Küldetésemnek tekintem, hogy a tudást továbbadjam, és segítsen a másik embert, hogy megszeresse, befogadja azt. Ez boldoggá tesz. A frontális oktatást nem igazán szeretem, jó bevonni a hallgatókat a munkába, mert mindenki van egyfajta nyitottság, készség a jóra, a szépre. Csak segíteni kell a felszínre hozni azt. És bátorítani kell a kérdésfeltevést, a kritikus gondolkodást is, ettől sem szabad félnünk.

– Idén a Könnöző Szűzanya búcsúünnepén a győri székeséptalan tagja lett. Mit jelent ez a tisztség, és milyen szolgálattal jár együtt?

– A világ különböző helyein más és más szolgálatokat látnak el a székeséptalanok tagjai, például konventmiséket mutatnak be, egyházmegyei hivatalokban végeznek munkát

– Alapvetően hivatali, adminisztratív munkája mellett hogyan tudja gyakorolni a papi hivatását?

– A lelkipásztori élet azon oldalát, amely a szentségek kiszolgáltatásáról szól, jelenleg kevésbé tudom megélni. Ritkán esketek, keresztelek vagy temetek. De amikor a hivatali feladataimat látom el, azok mögött is mindig ott van a Jóisten, az Egyházam és az emberek. Hiszen őket szolgálom a napi munkámmal. Igyekszem mindig emberközpontú hozzáállással dolgozni, odafigyelni a másik emberre, a munkatársaimra.

A napi szentmise, a zsolozsma, az imádság segít élővé tenni az istenkapcsolatomat és az emberekhez fűződő viszonyomat. Jólesik, amikor a nagyobb egyházi ünnepeken elmerülhetek a lelkipásztori feladatokban, például kisegítek egy-egy plébánián, vagy adventkor, nagyböjtben akár három-négy órán át gyóntatok a pesti ferences templomban.

– Vasárnap ünnepeljük a Szentháromság ünnepét. Ez a titok hogyan van jelen az életében, és mire irányíthatja rá mindannyiunk figyelmét?

– A Szentháromság mint hittitok azt jelenti, hogy Isten közösség, és úgy gondolom, ennek különösen is üzenetértéke lehet a mai ember számára. Hiszen sokfajta közösségre vágyunk, csoportokba szerveződünk az élet különböző területein vagy a közösségi médiafelületeken. Sokszor mégsem találjuk azt a közösséget, amely

és így tovább. A mi egyházmegyéinkben a kanonoki cím szimbolikus jelentőségű, tulajdonképpen egy gesztus a főpásztor részéről. Nem jár javadalmakkal, különleges jogokkal, sem kötelezettségekkel. Az egyházmegye közösségének és vezetőjének figyelmét, elismerését tükrözi.

igazán emberré, teljessé tenne bennünket. Vasárnap azt ünnepeljük, hogy a Szentháromság egy tökéletes háromszemélyű közösség, ugyanakkor egyetlen Isten, aki a megtestesülés révén nyit felénk, és ebbe a közösségbe hív bennünket.

Kuzmányi István
Fotó: Merényi Zita

A somlyói nyereg Hármashalom-oltáránál május 23-án, pünkösdszombatján mutatták be a fogadalmi nagybúcsú ünnepi szentmiséjét, melynek főcelebránsa és szónoka Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke volt.

Kapaszkodjatok Krisztus kezébe a jövőért!

Székely János püspök volt a csíksomlyói búcsú szónoka

A csíksomlyói kegyhely ferences őrei minden évben mottót választanak az adott esztendőre, amely egyben a pünkösdszombati fogadalmi nagybúcsú mottója is. Az idei kiemelt gondolat Szent Maximosztól származik: „A keresetséggel Krisztus előttünk jár, hogy a keresztény nép hűségesen kövesse őt.”

Az ünnepi szentmisén koncelebrált Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, örmény apostoli kormányzó; Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök; Tamás József nyugalmazott gyulafehérvári segédpüspök; Marton Zsolt váci megyéspüspök; Fazakas Márton csornai premontrai apát, valamint Urbán Erik, a Kisebb Testvérek Szent István Királyról Nevezett Erdélyi Rendtartományának előjárója is. Jelen volt továbbá Sulyok Tamás jelenlegi, valamint Áder János volt köztársasági elnök, továbbá Hargita megye és Csíkszereda közigazgatási elöljárói. Elsőként Urbán Erik OFM, az Erdélyi Ferences Rendtartomány provinciálisa köszöntötte a megjelenteket.

Kovács Gergely érsek Márton Áron püspöknek az 1949-es csíksomlyói búcsúban elhangzott szavait idézte: „Összegyűltetek, hogy tanújelét adjátok hiteteknek, és a Boldogságos Szűzanya által megerősödve továbbra is kitartsatok minden megpróbáltatások ellenére a Katolikus Anyaszentegyházba vetett hitetekben.”

A szentmise elején Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke is köszöntötte a jelenlévőket:

„Nagy szeretettel és örömmel köszöntök minden zárandókot itt, a csíksomlyói nyeregben, ahol népünk szíve talán a legerősebben dobog. A pünkösdi búcsú mindannyiunkat arra hív, hogy nyissuk ki a szívünket az ég felé, hogy összekapaszkodjunk, hogy újra megtaláljuk egymás kezét, és az ember megtalálja az ő Teremtője kezét. A történelem viharait

ben – évről évre eljövünk ide, a csíksomlyói nyeregbe, ahol az ég és a föld szinte összeér.”

Székely János egy történettel kezdte homíliáját: „Papnövendéként, még a nyolcvanas években jártam először Erdélyben. Nagyváradon egy református család fogadott be minket. Az esti imádságkor, amikor meglátták a kezemben a

hogy nem találjuk a sírokat, és felajánlotta, hogy megmutat nekünk néhányat. Minden történelmi híresség sírjánál beszélt az életükről, idézett a verseikből. A tenyerében, a szívében volt az egész magyar történelem, költőink legszebb sorai. Kapaszkodott ezekbe az életadó gyökerekbe, erőt merített belőlük.

Hűség a hithez

Köszönöm, köszönjük nektek azt a hűséget, amellyel ragaszkodtok őseink hitéhez, az anyanyelvünkhöz, amellyel kitartotok Krisztus mellett! – folytatta az MKPK elnöke.

Köszönjük, hogy néha tisztábban látjátok, mi az igazi érték, mint mi, anyaországiak. Köszönjük nektek a jég hátán is megálló talpraesettséget, a bajok között is megőrzött derűt, a bölcsességet és vendégszeretetet! Mindannyiunk számára nagy példa és erőforrás ez a hűség, egyenesség, derű, kitartás és hit!

Egy régi híres fafaragó mester mondta egy alkalommal, hogy ha egy szobor kifaragásához készülődik, általában elmegy az erdőbe, sétálgat a fák között, és néhány perc alatt megtalálja azt a fát, amelyből a szobrot ki tudja faragni. Ám ha egy különleges szobrot kell kifaragnia, amelyiknek nagyon finom, gyönyörű, nemes arcvonásai kell hogy legyenek, akkor nem ilyen egyszerű kiválasztania a megfelelő fát. Ilyenkor fel kell másznia a hegyre, ahol egy szikla szélén álló, a viharok állandóan kitért fát tud találni. Egy ilyen fa törzse

akkor tudjuk kiállni, de egyéni életünk kihívásainak is akkor tudunk megfelelni, ha vannak testvéri kezek, amelyekbe kapaszkodhatunk. És csakis akkor tudunk igazán összekapaszkodni, ha mindannyian kapaszkodunk annak a kezébe, aki ma is a tenyerén tartja a világot, akinek a kezében van az idő és az örökkévalóság. Akkor tudunk a történelem sokszor váratlan fordulatokat tevő lovának nyergében megmaradni, ha – legalább lélek-

magyar nyelvű teljes Bibliát, megcsillant az édesapa szeme. A búcsúzáskor, hirtelen elhatározással, odaajándékoztuk neki ezt a *Szentírást*. Eleredtek a könnyei. Óriási kincs volt számára a *Biblia*, a magyar szó, ősei hite. Ebbe kapaszkodott, ez adott neki reményt.

Néhány nappal később Kolozsvárott voltunk, és bementünk a Házsongárdi temetőbe. Keresgeltük a híres költők, nagy magyarjaink sírjait. Egy idős ember észrevette,

tömör és erős, szinte olyan, mint a márvány – abból a legfinomabb arcvonásokkal rendelkező szobrot is el tudja készíteni.

Kedves erdélyi testvéreink! A mennyei Atya nehéz helyre állított benneteket a világban. A történelem sok viharát kellett kiállnotok a múltban és ma is. Azért állított benneteket a szikla szélére, a sok viharának és szélnek kitett helyre, mert remekművet akart faragni belőletek. Szép arcvonásokat. A mai napon ezért is, értetek is halál adunk. A pásztorbot, amit a csíksomlyói búcsúra magammal hoztam, egy gyergyószentmiklósi fafaragó mester, Kozma Áron alkotása. A különlegessége az, hogy Márton Áron, Erdély püspöke pásztorbotjának mintájára készült. A díszítése a csónakban, az Egyház hajójában levő Krisztust ábrázolja, aki lecsendesíti a vihart, aki átvezet minket a történelem és az egyéni élet viharain. Mennyi vihar nehezíti ma is az emberiség életét! Rettenetes háborúk, természetpusztítás, aggodásunk a nemzetünk megmaradásáért és a szórvány vidékeken, a család és az élet szentségét támadó ideológiák, gazdasági nehézségek, társadalmi feszültségek, a hit meggyengülése sokakban, családok szétesése, betegségek, egyéni életünk nehézségei. Az életünk csónakjában, az Egyház hajójában azonban ott van Krisztus, a történelem Ura.

Az idei csíksomlyói búcsú mottója: »A keresetséggel Krisztus előttünk jár, hogy a keresztyén nép hűségesen kövesse őt.« Ez Szent Maximosztól való, aki arra tanít, hogy a Jordánban megkeresztelkedő Krisztus előttünk halad, mint valaha a választott nép előtt a tűzszlop, s átvezet minket a Vörös-tengeren, ahogyan valaha Mózes az Egyiptomból szabaduló népet. Krisztus ott van a viharos tengeren hánykolódó bárkában, nem hagy el. Előttünk jár. Őbelé kell kapaszkodnunk, belőle kell erőt merítenünk, őt kell követnünk! – mondta a szónok.

Márton Áron püspök emlékezete

Krisztus adott nekünk prófétákat, útjelzőket, szenteket, akik segítenek követnünk őt, hogy megmaradhassunk a helyes úton – folytatta beszédét Székely János püspök. – A mai búcsún három ilyen nagy prófétát, útjelzőt szeretnék a szemetek elé állítani: Már-

ton Áront, Erdély nagy püspökét, akinek születése 130. évfordulóját ünnepeljük; Szent Ferencet, akinek nyolcszáz évvel ezelőtt bekövetkezett áldott halálára, tranzitusára emlékezünk, és a Boldogságos Szűzet, a Napbaöltözött Asszonyt, akinek oltalmába ajánlotta első szent királyunk a nemzetünket, és akit itt, Csíksomlyón különlegesen is tisztelünk.

Áron püspök, amikor a modern világ félrevezető, téves világnézetéről szólt, többek között ezt mondta: »A liberalizmus szemében a legnagyobb érték a független emberi ész. Az igazságokat az állapítja meg, s nem a valóság, az erkölcsöket a korlátlan szabadság szabályozza, s nem az isteni normák.« Mennyire fontos volna megértenünk, hogy az igazi szabadság nem a valóságtól elszakadó önkény! Az erkölcs nem az ember találmánya, nem szubjektív vélemény, a világba bele van teremtve egy gyönyörű isteni rend és harmónia. Az ember nem tesz mást, mint a történelem során a kinyilatkoztatás fényénél lassan felismeri, kiolvassa a világból ezt a gyönyörű isteni törvényt. Ahogyan Vörösmarty írta: »A természet örök könyvét forgatni ne szűnjél: / Benne az Istennek képe leírva vagyon.«

Áron püspök szavai szerint »a földi élet acélbordázatát földön túlról származó erkölcsi törvények alkotják«. Szeressük a gyönyörű isteni rendet, a teremtett világ, az ökológia rendjét, és az erkölcsi rendet, az isteni szeretet törvényét, amely nem ellensége a szabadságunknak, hanem pontosan útmutatója, kiteljesítője! Tanítsuk erre a gyönyörű isteni rendre a következő nemzedékeket! Hányszor beszélt Márton Áron az iskola, a nevelés szent küldetéséről! Arra tanított, hogy az iskola az egész embert hivatott nevelni, nem csak az értelmét. Arra tanított, hogy ha az iskola nem templom, akkor barlang lesz. Ha nincs meg benne az emberi szellem természetfeletti távlata, akkor nem lesz képes igazi embert nevelni, lelkeket kibontakoztatni. Vajon ilyenek-e az iskoláink, ahol nemcsak a gyermekek értelmét töltögetjük a tananyaggal, hanem valóban embert nevelünk?

Áron püspök buzdított arra is, hogy ne veszítsük el a reményünket a történelem viszontagságai, ránk mért csapásai alatt. Azt mondta nem sokkal az első világháború után: »Ahogy a történelem rohanó, vasas

szekere elűtött, azonmód fekszünk az útszélén, mutogatjuk sebeinket, panaszoljuk sérelmeinket, koldusmódra nyújtogatjuk kezünket a járókelők felé, de még nem szedtünk össze annyi önértetet és erőt, hogy fogunkat összeszorítva felálljunk, az út porát leverjük, és megmutassuk, hogy gyöngeségünk ellenére tudunk a saját lábunkon járni.«

Áron püspök így tanított búcsúzó körlevelében: »Tiszteljenek és szeressetek minden embert, elsősorban azokat, akikkel együtt éltek!« Igen, itt, a Kárpát-medencében össze van kötve a sorsunk, ahogyan Ady Endre írta: »Dunának, Oltnak egy a hangja«. Csak együtt boldogulhatunk. Kedves

zarándokok, hallgassátok, és kövessétek ma is, amit Erdély nagy prófétája, Áron püspök tanított!

Szent Ferencről szólva Székely János rámutatott: »Szent Ferenc megtérésének nagy fordulata akkor következett be, amikor szórakozásban töltött, de belülről üres fiatal éveit után, amikor betegségéből lábadozott, szembejött vele egy leprás koldus. Ekkor egy titokzatos hangot hallott a szíve mélyén: »Ferenc, öleld meg ezt a beteg embert!« Ferenc mindig rettegett a leprásoktól, iszonyodott sebeik bűzétől, félt attól, hogy ezt a szörnyű betegséget elkaphatja. De akkor azt érezte, talán egy utolsó lehetőséget kapott arra, hogy az addig üres életét valami igazi kincssel, tartalommal megtöltse. Odalépett a lepráshoz, és átölelte. S akkor, ami addig keserűnek tűnt a szemében, az édessé vált, ami elviselhetetlenül nehéznek tűnt, az könnyűvé lett. Ferenc addig a szórakozás örömét ismerte. Most megtapasztalta a szeretet boldogságát.

Mi, emberek arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni, és majd a halál kapuján át az örök szeretet országába, a hatalmas szimfóniába, Isten világába hazaérhessünk. Erre a szeretetre van mindennél jobban szüksége a világnak, és benne a mi sok szenvedést megért magyar népünknek is. A hit és a szeretet országát kell felépítenünk. A szeretet országát nem lehet gyűlölettel építeni, a jogállamot nem lehet a jog áthágásával építeni. Erre is tanít, erre is hív minket Szent Ferenc, a szeretet útjának hírnöke. Tanuljuk Szent Ferencről az Eucharisztia nagy-nagy szeretetét! Időzzünk gyakran az Úr előtt! Enélkül nincs igazi megújulás, enélkül hiányzik a misszióknak arany-

fedezete. Legyen a szentségimádás a mindennapi kenyerünk!

Végül tekintsünk egy pillanatra a Szent Szűzre! Az ő igenje által léphetett be a világba az örök Ige, az élő Isten Fia. A búcsú jelmondatának szellemében a keresztségünk emlékezünk, és meg akarjuk újítani azt. Mondjuk ki újra a Szűzanyával együtt és az ő példája szerint a mi életünk nagy igényét Istenre és az ő szeretettervére! Újítsuk meg ma a lelkünk mélyén a keresztségi fogadalmunkat!

Beszéde hátralevő részében a püspök szólt a jelen lévő házasokhoz, külön az édesapákhoz, az édesanyákhoz és a gyermekekhez, fiatalokhoz is.

»A történelem háborgó tengerén kapaszkodjunk Krisztusba, és kövessük azokat a prófétákat és szenteket, akik igazi útmutatóink, a hit és a szeretet nagy tanúi!« – zárta a beszédét a püspök.

Horogszegi-Lenhardt Erika
Fotó: MTI; Erdélyi Mária Rádió

Munkaerőpiaci elvárások és értékalapú nevelés

Konferencia a katolikus oktatásról Budapesten

A Váci Egyházmegyében működő Szent Mihály Intézményfenntartó, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola és a Prohuman Learning Solutions idén május 19-én Budapesten, a D50 Hotel és Rendezvényközpontban tartotta meg, oktatástechnikai kiállítással egybekötve, a *Lumen Educationis* katolikus innovációs oktatási konferenciát, amely az iskola és a munka világa közötti párbeszédéről szólt.

A rendezvényen részt vett és előadást tartott Michael Wallace Banach érsek, magyarországi apostoli nuncius. Jelen volt Szűcs Dóra, az Országgyűlés Oktatási Bizottságának elnöke és Rubovszky Rita, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Oktatási Bizottságának főtanácsadója, valamint Barcsák Marianna, a Katolikus Pedagógiai Intézet igazgatója is.

A tavalyi nagy sikerű váci rendezvény után a második *Lumen Educationis* konferenciára is több száz pedagógus, oktatás-nevelés területén tevékeny országos és helyi vezető érkezett. Az

oktatástechnikai kiállításon több cég kínált robotikai megoldásokat, játékos tanulási módszereket és modern taneszközöket a katolikus tanintézmények számára. A konferencia pedig lehetőséget teremtett arra, hogy az iskolafenntartók, vezetők, tanárok megvitassák a korszerű pedagógiai és oktatástechnológiai kérdéseket, különös tekintettel az iskola és a munkaerőpiac kapcsolatára, megőrizve a nevelés autonómiáját és értékalapúságát.

A rendezvény szentmisével kezdődött, amelynek főcelebránsa Csáki Tibor nagymarosi plébános, az Organikus Pedagógia Egyesület alelnöke volt. Marton Zsolt váci megyéspüspök videóüzenetben üdvözölte a konferencia résztvevőit. A katolikus oktatás alapvető céljairól és napjaink pedagógiai kihívásairól szólva Michael Wallace Banach érsek, magyarországi apostoli nuncius a konferenciát megnyitó beszédében elsőként XIV. Leó pápát idézte: Az oktatás nem melléktevékenység, hanem az evangelizáció valódi szövetét képezi: ez az a konkrét mód, ahogyan az evangélium kapcsolatát, kultúrává

válík...” (*Rajzoljuk meg a remény új térképeit* kezdetű apostoli levél)

A Szentatya arról is írt, hogy „széttagolt, digitalizált környezetben élünk, amely megköveteli, hogy megújítsuk a keresztény nevelést”. Erről már hatvan évvel ezelőtt, más kihívások közepette a II. Vatikáni Zsinaton is szó volt, s ezt a *Gravissimum educationis* nyilatkozat rögzítette. A zsinat olyan oktatási-nevelési munkára szólít fel, amely nemcsak tudományos szempontból szigorú, hanem felkészíti a fiatalokat arra, hogy hűséges tanítványokként éljenek egy komplex világban. Az Isten képmására teremtett emberi személy méltóságán alapuló nevelés, mélyen szent törekvés.

Helyezzük az embert az algoritmus elé!

„A hiperdigitalizáció szétzúrozhatja a figyelmet; a kapcsolatok válsága megsebezheti a pszichét; mégis, pontosan itt lehet a katolikus oktatás jelzőfény: nem nosztalgikus menedék, hanem a pedagógiai innováció és a prófétai

tanúságtétel laboratóriuma. A remény új térképeinek megrajzolása: ez a sürgős feladat” – ezt már XIV. Leó fejti ki az említett apostoli levélben, és három prioritást jelöl meg: „Az első a belső életre vonatkozik. A fiataloknak szükségük van a csendre, a lelkiismeretükkel és Istennel való párbeszédre. Másodrészt oktassuk őket

a Föld gondozásáért való felelősségüket. A szegények oktatása pedig a keresztények számára nem szívesség, hanem kötelesség...” A nuncius kitért arra is, hogy „Az egyházaknak új módszereket kell találniuk a lelkipásztori szolgálat finanszírozására. Nyugaton egyre több egyház hoz létre profitorientált szervezeteket, hogy bevételi forrásokat teremtsenek a költséges lelkipásztori erőfeszítések finanszírozásához. Az egyházak és intézményeik túl sokáig működtek elszigetelten. Több az innováció, az erő és a tanúságtétel a közös ügyért végzett közös munkában.”

Az előadó a továbbiakban Ferenc pápát idézve arról is szólt, hogy a katolikus oktatásnak és a kiskorúak védelmének kéz a kézben kell járnia, hogy „minden gyermek, minden kiszolgáltatott személy biztonságos környezetet találjon az egyházi közösségben”. A tanárokhöz fordulva Michael Wallace Banach érsek kifejtette: „Köszönöm, hogy egyházunk ifjúságát szolgáljátok! Ki tudja, lehet, hogy éppen a következő Brenner Jánost, Salkaházi Sárát, Batthyány-Strattmann Lászlót vezetitek, tanítjátok!... Minden pedagógus nagy ajándék az egyház és a nemzet számára!”

a technológia és a mesterséges intelligencia megfontolt használatára, helyezzük az embert az algoritmus elé! A harmadik a fegyvertelen és lefegyverző békére vonatkozik: tanítsunk erőszakmentes nyelvezetet, megbékélést, építsünk hidakat, ne falakat!”

Michael Wallace Banach érsek a konferencián hangsúlyozta: „Az oktatásnak nem egyszerűen a diákok karrierjére vagy személyes sikerére való felkészítéséről kell szólnia, hanem arról, hogy olyan tanítványokká formáljuk őket, akik elmennek, és átalakítják a világot Krisztus szeretetével.”

A nuncius arról is beszélt, hogy a Katolikus Egyház több mint 231 ezer iskolát és egyetemet működtet 171 országban. A legtöbbet Afrikában (38%), ezt követi Európa (21%), Ázsia (19%), Közép- és Dél-Amerika (11%), majd Észak-Amerika (7,5%). A magyarországi helyzetről szólva rámutatott: „A jövőben számos kihívás merülhet fel a katolikus iskolák szervezésével, finanszírozásával és igazgatásával kapcsolatban az egyre összetettebb és pluralistább társadalomban. Remélem, hogy az ilyen ügyeket mindenki számára igazságosan és méltányosan rendezik.” Hozzátette: „A magyar katolikus iskolák egy jelentős hagyomány örököseinek, valamint a társadalmi, kulturális és gazdasági szövet élő, aktív részének tekintik magukat... kiváltságos helyek, ahol az evangélium és a kultúra közötti párbeszéd formálására törekedhetünk...” A diákok pedig az „élő” szót várják a pedagógusoktól, mielőtt meghallgatnák a „kimondott” szavakat, abban az értelemben, ahogy Szent VI. Pál írta: „A mai embert inkább érdeklik a tanúk, mint a tanítók, és ha mégis hallgat a tanítókra, azért teszi, mert ők egyben tanúk is.” (*Evangelii nuntiandi*, 41)

XIV. Leó pápa arra is felszólította a katolikus iskolákat és egyetemeket, hogy „népszerűsítsék az egyszerűséget és a fenntartható életmódot, és segítsék a diákokat abban, hogy felismerjék

történesek hatását is képes felmérni, abból következtetéseket levonni. A technológiai fejlődéssel a munka világában a kompetenciaelvárások is változnak, napjainkban az ember mintegy karmesterként kell működjön: bonyolult folyamatokat irányít, fő tevékenysége e folyamatok fejlesztése, átalakítása. Ma már nem az az elvárás, hogy a munkavállaló képes legyen bizonyos tevékenységeket megismételni, hanem hogy képes legyen jobban elvégezni a munkáját (a többi munkavállalóval együttműködve fejleszteni), és ez csak akkor működik, ha érti a technológiai folyamatokat.” Kérdés, hogy az iskola képes-e ezt a szemléletváltást lekövetni. Erre válaszolva az előadó rámutatott: a diákokat arra kell felkészíteni, hogy a problémákat másokkal meg kell beszélniük, a megoldáshoz nem lesz előre meghatározott forrás, amiből kiindulhatnak, nem lesznek segítő instrukciók, és csoportban kell dolgozniuk.

Az információk megtalálása ma már nem kihívás, emlékezni rájuk, vagy felhasználni őket – ezt már tudják a nagy nyelvi modellek. Fejleszteni, a következményekkel számolni, változtatni, ez az ember feladata. Ehhez például az iskolában elsajátítandó olvasás-szövegértésnek a kompetenciamérés szerinti 5. szintje a megfelelő egy MI-vel kibővített munkakörnyezetben. Jelenleg a minimumelvárás a NAT szerint a 2. szint, az alap a 3. szint. Az 5. szintet az oktatásból kilépő diákok 40 százaléka nem éri el. Az előadó rámutatott: a katolikus oktatás feladata a technológiai változás mai korában is a nyitottság kell hogy legyen, nem csupán kompetenciákat kell adnia, hanem a remény jegyében formálnia kell az ítélőképességet, a méltóságot, a felelősségteljes hozzáállást.

Zsódi Viktor piarista tartományfőnök, a magyarországi Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciájának elnöke (*képünkön*) a nevelés autonómiájáról és értékközpontúságáról tartott előadást. Mint mondta: „A mai fiatalok egy eddig ismeretlen ellentmondással kénytelenek együtt élni. Azzal a frusztráló tapasztalattal, hogy miközben egyetlen kattintással megkaphatnak

egy kész választ, egy árut vagy egy információt, nem képesek ugyanilyen gyorsasággal felnőtté, felelős döntésekre és elköteleződésre

diákjainkból pedig csupán számszerűsítható humánerőforrások lesznek.

A katolikus iskola nem az elit zárt klubja, hanem a gyengék felkarolásának, a nehéz sorsú fiatalok kísérésének a terepe is. A piac csak a legkiválóbb munkaerőt akarja kiszűrni. Mi a teljes embert akarjuk kibontakoztatni, függetlenül attól, hogy a gazdasági gépezet hányasra osztályozza őt. A végletekig teljesítményközpontú kultúrába vissza kell vezetnünk az ingyenesség és a bizalom kritériumát. Az igazgató felelőssége elsősorban nem a költségvetés egyenlege vagy a PR-mutatók maximalizálása, hanem az intézmény lelkének az őrzése. Az adminisztrációt, a könyvelést vagy az épületüzemeltetést ki lehet szervezni külső cégeknek. De az iskola lelkét, az evangelizáló és jelen lévő identitást csak a helyben lévő, elkötelezett közösség képes fenntartani.”

Zsódi Viktor SchP elmondta: „Egyre nehezebben csendesedünk el, egyre nehezebben hallgatunk meg másokat, és egyre nehezebben halljuk meg saját belső hangunkat vagy Isten szavát. Ezért a mai pedagógiának nemcsak a válaszadásra, hanem a fiatalok kérdező attitűdjének kinevelésére kell összpontosítania. A nevelés nem lehet digitális platformokra bízni, az információ átadásától el kell lépnünk az emberformálás szakaszába. A túrák, a táborok, a közösségi szolgálatok a digitális elszigetelődéssel szembeni létfontosságú ellenpontok: testet, időt, fizikai fáradságot, valódi figyelmet és jelenlétet igényelnek.” A pedagógusokról szólva pedig rámutatott: „A nevelés területe azért kiszervezhetetlen, mert a személyes tanúságtételt nem lehet delegálni. A nevelés motorja az a csendes munka, amely a pedagógus lelkében zajlik. Ez a hivatás olyan embereket igényel, akik feddhetetlenek, a szel-

lemi és lelki dolgokra érzékenyek, és őszintén vágnak Isten akaratának megvalósítására. Ezt a belső forrást a csend és az imádság mély lelkülete, Isten Igéjének hallgatása és a szentségi élet táplálja.

Amit nem lehet kiváltani az MI-vel

A nevelés nem üzleti tranzakció, ahol információt cserélünk teljesítményre, hanem a szeretet és a kegyelem ingyenes tere, amely a teljes emberi méltóság kibontakoztatására törekszik.”

A konferencia további részében intézmény- és cégvezetők – Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora; Puskás Balázs, a Szent Mihály Intézményfenntartó igazgatója és Farkas Bertalan Péter, a Prohuman Learning Solutions ügyvezetője és szakmai igazgatója – beszélgettek a nap témájáról. Majd vállalati HR-vezetők és a Veresegyházi Katolikus Gimnázium két diákja folytatott kerekasztal-beszélgetést a munka és az oktatás világának kapcsolódási pontjairól.

Szabó Leticia (GE Vernova Hungary Kft., senior országos HR-partner) a kíváncsi munkahelyi kompetenciákról részletesen is beszélt a fiataloknak: „Meg kell tanulni, hogy célok vannak, határidőket kell tartani, együtt kell működni sok emberrel, rengeteg adatot kell biztosítani másoknak, s nem csupán a saját céljainkat kell nézni.” Arról pedig, hogy melyek azok a készségek, amelyeket nem lehet kiváltani az MI-vel, azt mondta: egyrészt a kritikus, a rendszerben való gondolkodás, másrészt az együttműködési, kommunikációs képességek fontosak – ennek jó eszköze az iskolában a közösségépítés –, harmadrészt a rugalmasság, az alkalmazkodóképesség (reziliencia) szükséges a változó világban. A nap szekcióülésekkel folytatódott, ezt követően pedig átadták négy témában a Katolikus Innovációs Díjakat.

Körössi László

Fotó: Lambert Attila

kész emberré válni. A gombnyomásra érkező világ elhiteti, hogy a létezés is gombnyomásra működik. De a személyiséggé érésnek nincs szoftverfrissítése.” Az előadó hozzátette: „Az Európai Unió, az OECD (Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet – a szerk.) vagy éppen a Világbank nemzetközi dokumentumai az utóbbi évtizedekben szinte kizárólag az eszközjellegű racionalításra és a versenyképességre helyezik a hangsúlyt, ahogyan ezt a Nevelési Kongregáció fogalmazta meg 2014-ben. Az oktatásról pusztán funkcionális módon gondolkodnak. A katolikus iskoláknak, s különösen a piarista hagyománynak határozottan ellent kell állniuk ennek a nyomásnak – szögezte le az előadó. – Ha engedjük, hogy az iskoláinkat bekebelezze az utilitarista oktatásfelfogás, akkor az intézményeinkből versenyistálló, a

Az Egri Főegyházmegye közleménye

Az alábbiakban az Egri Főegyházmegye mint az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem fenntartója közleményét olvashatják.

Az Egri Főegyházmegye mint az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem fenntartója az Egyetem jövőjével kapcsolatos és a sajtóban is megjelent oktatói felvetésekre az alábbi közleményt teszi:

A Történelemtudományi Intézet és a Történelemtudományi Dok-

tori Iskola részéről a parlamenti választások eredményeire utalva és a fenntartóváltás óta elmúlt öt év tapasztalatait levonva szakmai természetű javaslatokat fogalmaztak meg.

Információink szerint a Professzorok Tanácsa június 4-én ül össze a megküldött dokumentumban foglaltak megvitatására. A fenntartó várja a Professzorok Tanácsának, valamint az intézmény vezetésének javaslatait, továbbá az ágazatirányító minisztérium fenn-

tartói tevékenységgel kapcsolatos irányelveit.

Az Egri Főegyházmegye a vállalt fenntartói feladatait az elmúlt öt évben a jogszabályi előírásoknak és az illetékes minisztériummal kötött közfeladat-finanszírozási szerződésnek megfelelően látta és látja el. Közös sikerünk, hogy 2021 óta évről évre emelkedik az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemet választó hallgatók száma, és nő oktatóink és az egész Egyetem hazai és nemzetközi elismertsége.

Nyitottan fogadunk minden olyan kezdeményezést, ami az egyetem érdekeit elősegíti.

Eger, 2026. május 18.

Forrás és fotó:
Egri Főegyházmegye

A hűség Isten ajándéka

Gyémántmisés papokat ünnepeltek Győrben

Veres András győri megyéspüspök május 17-én hálaadó szentmisét mutatott be Lőrincz Béla és Schmatovich János hatvanéves papi szolgálatáért a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban.

Minden hónap tizenhetedik napján a hívek és a paptestvérek a főpásztor vezetésével a Könnyező Szűzanya közbenjárását kérik új papi és szerzetesi hivatásokért. Május 17-én, a hálaadó szentmise végén Veres András győri megyéspüspök és Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök Lőrincz Béla és Schmatovich János gyémántmisés lelkipásztorokkal együtt imádkozott a főtemplom kegyoltára előtt.

„Amikor hálát adunk paptestvéreink hatvanéves szolgálatáért, akkor arra is gondolnunk kell, hogy a papi hivatás Isten ajándéka” – mondta Veres András püspök, majd hozzátette: „Csak az idősebbek sejtethetik, mit

jelentett jubiláns paptestvéreink számára 1966-ban kérni a papszentelést. Az Istenben bízó erős hit és az iránta való szeretet tehetette őket felkészültté arra, hogy az egyházüldözés korszakában a papi hivatást válasszák. Köszönet és hála nekik!”

**Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Ábrahám Kitti**

Kockázatos a Szentlélek nélkül prédikálni és hitoktatni

Katekéták napja Bárdudvarnokon

Május 16-án találkozóra hívták a Kaposvári Egyházmegyében szolgáló hitoktatókat a bárdudvarnoki Porta Pacis Lelkigyakorlatos Házba. A nap középpontjában a közösségépítés, a hivatás megerősítése és az öröm állt.

A találkozón Varga László kaposvári megyéspüspök köszöntőjében hálát adott a katekétáknak, megköszönve szolgálatukat. A főpásztor szavait követően Tomanek Péter hitoktatási igazgató értékelte a 2025/26-os tanévet, *Ébresszünk hitet!* címmel, mely az egész tanítási év mottója is volt.

A katekéta szolgálata jóval túlmutat a hittanórák megtartásán – hangsúlyozta Farkasné Magyar Anikó hitoktatási szakmai vezető. – A katekéta kifejezést tudatosan használják, mert többet jelent, mint hitoktatót: olyan elhivatott munkatársakat jelöl, akik a gyermekeket és családjaikat a plébániai közösséghez kapcsolják, közösségeket építenek, programokat szerveznek és lelki támaszt nyújtanak.

Arról is beszélt, hogy az elmúlt év középpontjába tudatosan a közösségépítést állították. Az idei év új kezdeményezése a „virtuális kápolnák” létrehozása volt. Ez az online imaháló lehetőséget ad arra, hogy a katekéták együtt hordozzák imádságban a gyerekeket, a családokat, a papokat, egymást és az egyéni imaszándékokat is.

Varga László püspök a szentmise homíliájában rámutatott: „Nagyon kockázatos dolog prédikálni vagy hitoktatni a Szentlélek nélkül. Ő a legdrágább, s mégis ingyenes ajándék, állandó jelenlét, hiszen ott van bennünk, s állandóan inspirálni szeretne minket Jézus felé”. A szentmise végén a kaposvári megyéspüspök Szent Carlo Acutis-díjat adott át a húsz, valamint harminc éve hitoktató katekétáknak, és a nyugdíjba vonuló hitoktatókat is köszöntötte.

A szentmisét követően a *Kerek egy ég alatt* című előadást tekinthették meg a résztvevők, amely mesével, énekkel és homokrajzzal idézte meg a három nagy egyházi ünnep üzenetét.

**Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk**

Szükségünk van közösségre és a közösségnek is ránk

Özvegyek hétvégeje Domaszéken

Hatodik alkalommal szervezték meg a Házasság Hétvége mozgalomhoz tartozó özvegyek számára összeállított lelkigyakorlatot május 14–16. között Domaszéken. A település másodszor adott otthont a találkozónak. Csütörtök délutántól szombat délutánig rövid szünetekkel folyamatosan váltakoztak a bevezető, egyéni feladatok és kiscsoportos megosztások. Tizenegyen az anyaországi, ketten az erdélyi és négyen a vajdasági közösségből érkeztek. A programot Bíró László püspök és Nagy József vajdasági atya mellett a közösség három férfi és három női özvegy tagja vezette. Utóbbiak – a Covid-időszak kivételével – minden korábbi találkozón részt vettek.

A Házasság Hétvége olyan módszert dolgozott ki, amellyel a benne levő házaspárok ráláthatnak saját helyzetükre, lelki, illetve egymáshoz viszonyuló gondjaikra. A foglalkozásokat vezető előadók olyan elgondolkodtató kérdéseket tesznek föl nekik, amelyekre írásban kell válaszolniuk, majd a házaspárok egymással megbeszélnek azt: „én mit hibáztam, te mit hibáztál”. Hogyan javítsunk rajta egyénileg vagy közösen?

A mostani összejövetel azért volt fontos, mert a magára maradt özvegy kapta meg azokat a kérdéseket, amelyeken önmagának kellett elgondolkodnia azért, hogy rálásson önmagára, önmaga helyzetére, és nagy- vagy kiscsoportos beszélgetések segítségével változtatni tudjon azon a helyzeten, amibe az élet belekényszerítette.

Forrás és fotó: Házasság Hétvége lelkiségi mozgalom

Hagyomány és küldetés

Harmincöt éves a Pannonia Sacra

A Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola és Óvoda létrejöttének 35. évfordulója alkalmából hálaadó szentmisét mutattak be május 20-án a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomban. A főcelebráns Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök volt.

Az ünnepi alkalomra összegyűltek az intézmény diákjai,

pedagógusai, a tanulók családjai, valamint mindazok, akik az elmúlt évtizedekben részesei voltak az iskola életének. A szentmise egyben méltó lezárása volt annak a jubileumi programsorozatnak, amely a közösség három és fél évtizedes történetét, hagyományait és küldetését állította a középpontba.

Homíliájában Martos Levente Balázs a napi szentírási szakaszokból indult ki, amelyekben – mint mondta – két elhivatott tanító alakja áll előttünk: Pál apostol és Jézus. „Mind a kettőben tulajdonképpen egy-egy nagyon elkötelezett, mai szóval azt is mondanánk, elhivatott tanító szólalt meg” – fogalmazott a püspök. Pál apostol az efezusi egyház előjáróitól búcsúzik (ApCsel 20,28–38), azoktól, akikre rábízta a közösséget. Martos Levente Balázs emlékeztetett: Pál három évig „éjjel-nappal dolgozva” tanított Efezusban, ezzel adott példát azoknak, akiknek tovább kellett vinniük mindazt, amit tőle kaptak.

A napi evangéliumi szakaszban (Jn 17,11b–19) pedig Jézus búcsúzik tanítványaitól, de nem közvetlenül hozzájuk beszél, hanem a mennyi Atyához fordul. „Nagyon fontosak neki a tanítványai. Róluk beszélget a mennyi Atyával” – mutatott rá a püspök. A homília központi gondolata Jézusnak ez a mondata volt: „Értük szentelem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban.” Martos Levente Balázs szerint „nagyon súlyos és nagyon szép”

kimondani ezt, mert azt jelenti: „ráteszem az egész életemet arra, hogy nekik jó legyen”. A püspök

hangsúlyozta: Pál apostol és Jézus búcsúja abban is közös, hogy akik hallgatják őket, hivatást kapnak. Az lesz a feladatuk, hogy továbbadják másoknak mindazt, amit tanítójuktól elsajátítottak. Ezt a gondolatot kapcsolta össze a püspök az intézmény jubileumával, amely arra is alkalmat ad, hogy a közösség feltegye a kérdést: mitől iskola az iskola? „Mindaz, ami kőből, fából, papírból, netán szövetből van, cserélhető, leváltható – mondta Martos Levente Balázs, és hozzátette: – A közösséget a figyelemesség, a tisztelet, az egymásra mosolygás, az egymás iránti szeretet tartja össze.” Úgy fogalmazott: „A hozzáadott értéket nem kilóban mérik.” Egy közösség értékét nem pusztán az együtt töltött órák száma, a módszerek vagy a teljesítmények adják, hanem az, hogy a tagjai mennyire figyelnek egymásra. „A mi szerető vagy inkább szeretett közösségünk attól kapja az erejét, hogy valaki szeretetből alapította” – mondta.

A püspök arra is rámutatott, hogy visszatekintve az időnek különös értéke van. „Számokat össze lehet keverni. Sok mindenben lehet tévedni. De ha elkezdünk kicsit figyelni arra, hogy mi is történt velünk és közöttünk, lassan színe, illata, értéke lesz az időnek.” A harmincöt év így nem egyszerűen elmúlt, hanem megtelt: gyerekarcokkal, mosolyokkal, keresztvetésekkel, fohászokkal, közös munkával és hálával.

Homíliája végén Martos Levente Balázs közös imádságra hívta a jelenlévőket. Arra kérte őket, hogy csendben gondolják végig, „van-e olyasmi, amit ma úgy igazán, szívből szeretnének megköszönni a Jóistennek”. Majd így zárta gondolatait: „Engedje az Úr, hogy ez a közösség őrizhesse legjobb és legszentebb hagyományait, továbbadhassa a tanári hivatás jó példáját, és növekedjen hitében.”

**Forrás: Zsuffa Tünde
Fotó: Merényi Zita**

Ökumenikus zárónyilatkozat

Katolikus, református és evangélikus püspökök találkoztak Budapesten

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Állandó Tanácsának tagjai, a Magyarországi Református Egyház és a Magyarországi Evangélikus Egyház püspökei május 18-án megtartották félévente szokásos találkozójukat, melynek végén a következő közleményt fogalmazták meg. Az evangélium üzenete olyan érték, amelyre az egyes embernek és a világnak is égető szüksége van. A magyarországi történelmi egyházak küldetése, hogy hazánkban az evangéliumot, a hit és a szeretet örömhírét éljék és hirdessék.

Olyan értékeket képviselnek, mint az ember végtelen méltósága, amely abból fakad, hogy minden ember a Teremtő Isten képmása; az élet védelme a fogantatástól a természetes haláláig; a házasság és a család értéke; a béke; az oktatás és a nevelés fontossága; az igazságosság; a szegények, a betegek, az idősek, a gyöngék iránti szolidaritás és kitüntetett szeretet. Ezeket az értékeket tö-

rekszenek megvalósítani a közösségeikben, az általuk fenntartott oktatási, kulturális és szociális intézményekben, karitatív tevékenységeikben. Kívánjuk, hogy a magyar társadalomban a szeretet, valamint a jog és a másfépp gondolkodók tiszteletben tartása uralkodjon.

Készek vagyunk együttműködni mindazokkal, akik a békességet, a közjót, a családok megerősítését, a fiatal nemzedékek hitben való nevelését és a rászorulóknak segítségét munkálják.

Forrás: MKPK Titkársága és Sajtóosztálya
Fotó: Lambert Attila

Sója Miklós Görögkatolikus Általános Iskola Első helyen az Erasmus+ hazai rangsorában

A nyíregyházi Huszár-telepen működő, a mélyszegénységből érkező, többségében roma gyermekek felzárkóztatásával foglalkozó Sója Miklós Görögkatolikus Általános Iskola május 18-án tartotta annak a nagyszabású nemzetközi projektnek a záróeseményét, amellyel az intézmény az országos Erasmus+ pályázati rangsor első helyén végzett.

A Tempus Közalapítvány szakmai bírálatán elért eredményt ünneplő rendezvényen Szocsa A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök köszöntötte a résztvevőket, hangsúlyozva az élménymegosztás és a közösségépítés fontosságát. A három évet felölelő nemzetközi projekt segítségével az iskola tizenhét hátrányos helyzetű diákja, valamint tanáraik eljuthattak Máltára, Németországba, Görögországba és Horvátországba, hogy életre szóló tapasztalatokat és módszertani tudást gyűjtsenek.

A rendezvényt Szokolné Nagy Ágnes igazgató nyitotta meg. Ki-

emelte, hogy lélekben velük van Sója Réka is, Sója Miklós, az iskola névadójának unokája, valamint édesanyja, Kardócz Éva is, akik sokat tettek azért, hogy az intézmény elindulhasson a nemzetköziesedés útján.

Az igazgatónő visszatekintett az elmúlt három év mérföldköveire: a 2023-as első nyertes pályázatra, amely a hátrányos helyzetű tanulók közösségbe való beilleszkedését és digitális fejlesztését célozta meg, valamint a 2024-es máltai, német- és olaszországi módszer-

tani tanulmányutakra és tanári továbbképzésekre. A 2025-ös év még nagyobb elismerést hozott: a Sója Miklós Görögkatolikus Általános Iskola a Tempus Közalapítvány rangsorának első helyén végzett 90 pont feletti eredménnyel, megelőzve számos országosan elismert iskolát. A most záruló projekt címe hűen tükrözi a célkitűzéseket: *Gyorsabban, magasabban, erősebben – sport, ökotudatosság és digitalizáció az inklúzió és hátránykompenzáció szolgálatában.*

Szilágyi Tiborné igazgatóhelyettes részletesen ismertette a 39 670 euró összköltségvetésű projekt megvalósulását, amely a 2025/2026-os tanévben huszonnégy fő kiutazását tette lehetővé.

Idén márciusban pedig a Sója-iskola fogadta a német partnereket Nyíregyházán, folytatva a közös munkát. Horvátországba hat tanuló utazott ki, akiknek a környezettudatossági és közösségi tevékenységeit Szikora Ede Szabolcs atya, lelki igazgató és Kurucz Miklós irányították.

A projekt záróeseményén a beszámolókat a kiutazások hangulatát felidéző, színes videós összeállítások kísérték, amelyek hűen mutatták be, hogyan vált az iskola nyitottabb, modernebb és befogadóbb közösséggé az Erasmus+ program által.

Az élménybeszámolók után Szocsa A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök osztotta meg gondolatait a jelenlévőkkel, majd Szokolné Nagy Ágnes igazgató Europass mobilitási igazolványokat adott át.

Forrás és fotó:
Nyíregyházi Egyházmegye

Elnökök dialógusa

Székely János és Steinbach József beszélgetése a Sapientian

Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke és Steinbach József református püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkes elnöke *Elnökök dialógusa* címmel beszélgetésen vett részt Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán május 19-én.

A megjelenteket Bagyinszki Ágoston, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektora köszöntötte. A Sapientia Szabadegyetem rendkívüli, párhuzamos életutakat bemutató alkalmanak moderátora Hegyi László volt. „Hogyan döntöttek az egyházi hivatás mellett?” – hangzott az első kérdés. Székely János elmondta, ötéves korától ministrált, és már hétévesen eldöntötte, hogy pap lesz. Édesanyja, ha tehette, mindennap elment a szentmisére. Az ő szeretete és hite volt a család egységének az alapja. Steinbach József édesapja római katolikus, édesanyja református volt. A prédikációkat hallgatva már kisgyerekként megszólította Isten igéje. Később az irodalomban, a filozófiában, de még zenehallga-

tás közben is kereste a választ az élet kérdéseire, melyeket végül a *Bibliában* talált meg.

A püspökök kinevezésére, megválasztására vonatkozó kérdésre válaszolva az MKPK elnöke rámutatott, a Katolikus Egyházban kezdetben a nép, a papok és a környékbeli püspökök választották meg a helyi püspököt. Később a püspököknek világi feladataik is lettek, ezért az uralkodók maguknak vindikálták kinevezésüket. Végül a Katolikus Egyház kivívta azt a jogot, hogy ne szólhassanak bele kívülről a választásba. Ma a nuncius felterjesztésére a pápa nevezi ki a püspököket, így biztosítva van az Egyház egysége, valamint a kor-szellemtől és más érdekektől való függetlensége.

Steinbach József elmondta, a Református Egyházban hatéven te választanak püspököt, akit az egyházmegye képviselői jelölnek. Kétszer lehet valakit újraválasztani; a hat év elteltével az elejétől indul a folyamat, vagyis nem automatikus az újraválasztás. Ez a rendszer arra is jó, hogy a püspök kizárólag a krisztusi üggyel foglalkozzon.

Hegyi László a 2024-es ifjúságkutatásra hivatkozva tette fel a következő kérdést. Eszerint a fiatalok

transzcendens iránti érdeklődése nem csökkent, ám az egyházhoz kötődő vallásosság aránya igen. Bizonytalanság és céltalanság jellemzi a mai fiatalokat. Mit tesznek az egyházak, hogy ne veszítsék el ezt a korosztályt? Steinbach József szerint egy lelkipásztornak szeretnie kell a fiatalokat, és el kell nyernie a bizalmukat ahhoz, hogy elindulhassanak a hit útján. Fontosak az egyházi iskolák – jegyezte meg –, de korántsem jelentenek százszázalékos megoldást. Az a legfőbb, hogy a lelkipásztor azt tegye, ami a feladata. Székely János püspök szerint a vallásosság globális szinten nem csökkent. Az emberiség javíthatatlanul vallásos – mutatott rá. Európában viszont a felvilágosodással elindult egy válástalanodási folyamat.

XVI. Benedek pápa is beszélt a Nyugat válságáról, melynek oka, hogy

félreértik a szabadság fogalmát, hiszen a szubjektív szabadságnak szüksége van valamilyen objektív támpontra. Nyugaton megfigyelnek arról, hogy az ember csak a másikkal együtt érheti el a kiteljesedést, mint ahogyan azt is, hogy minden szeretetkapcsolatból kötelesség is fakad. Az MKPK elnöke szerint is fontos, hogy a papok megtalálják az utat a fiatalokhoz. Ifjúsági csoportokat kell létrehozni,

ahol a fiatal otthon érezheti magát. Emellett vonzó kihívások elé kell őket állítani.

A plébániai, egyházközségi és az egyházi iskolai hitoktatás mellett megjelent mindenütt a hit- és erkölcsoktatás. Volt ennek hatása? – kérdezte Hegyi László. Steinbach József kifejtette, a lehetőség jó volt, de az kérdés, hogy mennyire tudtak élni vele. Ugyanakkor meggyőződése szerint a hitoktatás hosszú távon áldássá lesz. Székely János rámutatott, az európai kultúrának három gyökere van: Athén – a világ megismerhető –, Róma – a társadalomnak a jogra kell épülnie –, és Jeruzsálem – ami azt jelképezi, hogy az ember Isten képmása, akit megváltottak, és akit örök életre teremtett az Isten.

A kereszténység arra hívja fel a figyelmet, hogy az erkölcsi értéket nem lehet az emberből magából megalapozni – emelte ki Székely János. Magyarországon a plébániai hitoktatás majdnem eltűnt, ezért a papnak ki kell használnia az elsőáldozásra, bérmlásra való felkészítést. Az etikaoktatásnak viszont nem feltétlenül lett eredménye. A moderátor következő kérdése azt feszegette, hogy egy ideig úgy tűnt, Rubovszky Rita katolikus szakember lesz az oktatási miniszter, ám később a közvélemény nyomására – „tartsuk távol a gyerekeket az egyháztól” – mégsem nevezték ki. Steinbach József kifejtette, az egyházak képviselőinek megbeszélésén felmerült, hogy a kormányzattal való kapcsolattartásban Rubovszky Rita nyújtson segítséget. Ugyanakkor ez az eset komoly kérdések elé állítja az egyházakat. A református püspök szerint Európában egy olyan vákuum fog kialakulni, mely „beszippantja a Szentlelket”.

Székely János szerint emögött egy nagy küzdelem áll: lehet-e konzervatív, értékalapú az oktatás? A mostani hatalom arra jutott, hogy nem. A jelölést követő kommentekből is látjuk, hogy a kereszténységet számtalan erő próbálja gyengíteni. Az MKPK elnöke azt is szorgalmazta, hogy sok témában inkább a művelt világiaknak kellene a hangjukat hallatniuk, nem a püspököknek. Leginkább a hasonló esetekben, amikor valakit méltánytalan támadás ér. Mit mond a katolikus és a református megközelítés az állam és egyház kapcsolatáról? Székely János azt emelte ki, hogy az állam és egyház egymástól független, más célokkal és eszközökkel rendelke-

zik. Az államnak a földi jóllétet kell biztosítania, az egyház lényegi célja a szeretetre, a hitben való erkölcsös életre irányul. De vannak területek, ahol együtt tudnak működni, például az oktatásban és a szociális szférában. Bár katolikus pap nem lehet egyetlen pártnak sem tagja, vannak olyan politikai erők, melyek közelebb állnak az egyházhoz, elsősorban azon a konzervatív oldalon, ahol a családot és a hagyományt tartják fontosnak.

Az Egyház ugyanakkor a szolidaritást, a szegények melletti kiállást sem hanyagolhatja el. Steinbach József szerint az egyházaknak rá kell mutatniuk arra, ami helytelen, de a Biblia szerint a felsőbb hatalmat tisztelni kell, és imádkozni kell azért, hogy a hatalom birtokosai felelősségteljesen végezzék a feladatukat. Aktuálpolitikát a reformátusoknál sem lehet a szószékről hirdetni. Székely János hozzátette, az egyházaknak van prófétai küldetésük a társadalomban. Képviselniük kell az ember méltóságát, az élet szentségét, a békét, az igazságosságot, a család és a házasság – mely férfi és nő szeretetegysége – értékét, a szegények ügyét, a jog tiszteletét és a teremtett világ védelmét. „Az utóbbi időben az egyházi légkör méterek növekedtek, miközben sok intézmény, templom üresen áll, miközben fenn kell tartani őket. Érvényesülnek-e az egyházi be-ruházásoknál a környezetvédelmi szempontok?” – kérdezte Hegyi László. Steinbach József szerint ez így túl általános kérdés, hiszen sok a jelentkező az intézményeikbe. Székely János úgy látja, sokak szerint a teremtésvédelem egy baloldali, liberális megközelítés, holott nem az.

A keresztény alapú teremtésvédelem alapfelismerése, hogy az univerzumba bele van égetve egy isteni rend, melyet ki kell olvasnunk, és eszerint kell élnünk. Vagyis a teremtésvédelem gondolata a konzervatív gondolkodáshoz áll közel. Ferenc pápa *Laudato si'* (Áldott légy) kezdetű enciklikája nem csak a keresztény emberek gondolkodására volt pozitív hatással. Nem a templomok fűtése, világítása kerül sokba, hanem a mérhetetlen sok áldozatot és energiát követelő háborúk – hangsúlyozta a püspök. Végzőként Székely János és Steinbach József püspök is a vallásközi együttműködés fontosságára mutatott rá.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Új tartományfőnök a pálosok élén

Beniamin Bąkowski pálos generális 2026. június 1-jei hatállyal Vízi Gábor András márianosztrai pálos házfőnököt nevezte ki a Magyar Pálos Rend új tartományfőnökévé.

Vízi Gábor András a szlovákiai Nagykürtösön született 1971. július 13-án. 2001-ben lépett be a pálos rendbe, ahol 2006-ban tett örökfogadalmat. A Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskolán végzett tanulmányait követően, 2012. június 23-án szentelték pappá a pálosok petőfiszállás-pálosszentkúti kegyhelyén. Ezt követően a márianosztrai pálos kolostorba került, ahol előbb káplánként, majd plébánosként és házfőnök-ként szolgált tartományfőnöki kinevezéséig. Az alábbiakban a kinevezett tartományfőnök köszöntőjét olvashatják.

Kedves Testvérek! Kedves Barátaink!

„Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké” (Zsid 13,8). Ezzel a szentírási gondolattal fordulok hozzátok most, amikor a Magyar Pálos Rend tartományfőnöki szolgálatát – Isten kifürkészhetetlen akaratából és a szerzetestestvéreim bizalmából – ez év júniusától átveszem.

Rohamosan változó világban élünk. Az idők jelei, a társadalmi és lelki kihívások mindannyiunkat állandó készenlétre és megújulásra készítenek. Ami tegnap még biztosnak tűnt, az ma gyakran bizonytalan. Ám ebben a sodrásban van egy kösziklánk, amely az idők kezdete óta rendületlenül áll: Isten örök és változhatatlan szeretete, valamint az Ő gondviselő jelenléte, amely átöleli múltunkat, jelenünket és jövőnket. Ez a mi biztonságunk, egyúttal bizonyosságunk is, és ez az a biztos pont, amire én is alapozni tudom a tartományfőnöki szolgálatomat.

Öszinte vallomással tartozom nektek: amikor a tartományfőnöki kinevezést megkaptam, mélyen átéreztem a magam kicsiny-

ségét és gyarlóságát. Azonban nem a magam erejében bízom: reménységemet az Úr kegyelmébe vetem, aki a gyengéket választja ki, hogy megmutassa erejét. Kérlek Benneteket, hordozzatok engem imáitokban, hogy hűséges, alázatos és bölcs előljárója lehessenek a magyar pálos tartománynak!

Új szolgálatomat egyetlen fontos szó, gondolat köré szeretném építeni: együtt. Együtt kell lennünk Istennel az imában és Istenben egymással. Együtt kell maradnunk a szerzetesi közösségben, egymást támogatva és hordozva. Együtt kell munkálkodnunk a ránk bízott lelkek üdvösségén, hirdetve a reményt. Együtt kell szeretetben működnünk mindazokkal az emberekkel, közösségekkel, szervezetekkel, akik a szerzetesrendünk körül vannak. Együtt kell lélegeznünk és szolgálnunk a Katolikus Egyházzal mint annak hűséges tagjai, erősítve a hidat a kolostorok csendje és Egyházunk élő közössége között. Együtt induljunk el tehát, és legyünk együtt ebben az új tartományfőnöki időszakban, kérve Remete Szent Pál és Boldog Özséb atyánk közbenjárását, a Szent Angyalok segítségét, és bízva a Magyarok Nagyasszonya, rendünk Édesanyja anyai oltalmában!

Testvéri szeretettel:

András atya

Forrás és fotó:
Magyar Pálos Rend

Visszatértek a harangok a veszprémi piarista templom tornyába

Különleges eseménynek lehettek tanúi mindazok, akik május 13-án a veszprémi várnegyedben figyelemmel kísérték a megújuló Szent Imre-templom (egykori piarista templom) harangjainak beemelését. A toronyba két új és egy történelmi harang került, több mint százéves hiányt pótolva.

Az I. világháború idején a templom két harangját hadi célokra rekvirálták, így azóta csupán egy 1839-ben öntött harang szolgált a toronyban, ami több mint tizenöt éve meg sem szólalt. A Veszprémi Főegyházmegye most pótolta a hiányt, Európa egyik legismertebb harangöntő műhelyében, az innsbrucki Grassmayr-manufaktúrában készült új harangokkal. A Gizella-napok előtt a hívek és az érdeklődők közelről is megtekinthették a várnegyedben a harangokat, melyeket az ünnepségsorozat egyik kiemelkedő eseményeként május 13-án Udvardy György veszprémi érsek áldott meg. A főpásztor a liturgia során szenteltvízzel hintette meg és krizmával kente meg a harangokat, fohászkodva, hogy hangjuk mindig imádságra, közösségre és Krisztus követésére hívja az embereket.

A harangok beemelése különleges technikai kihívást jelentett. A szakemberek egy távolról is irányítható speciális darut használtak, amely centiméterről centiméterre emelte a toronyba a több száz kilogrammos harangokat. Bár a közel harmincöt méteres magasságot néhány perc alatt megtette a szerkezet, az utolsó méterek rendkívüli pontosságot igényeltek. A legnagyobb, hatszázhatvan kilogrammos harangot Kalazanci Szent József, a piarista rend alapítója tiszteletére szentelték fel. A legkisebb, 135 kilogrammos lélekharang Szent Imre nevét viseli. Melléjük

került vissza a történelmi Szent József-harang, amely a 19. században készült.

A harangokat tartó harangszék is teljesen megújult. Az eredeti szerkezet műemléki értékének tiszteletben tartásával új, tölgyfából készült, mintegy négytonnás építményt készítettek a szakemberek, amely méltó és biztonságos helyet biztosít a három haragnak. Külön figyelmet fordítottak arra is, hogy az új harangok hangzása illeszkedjen a veszprémi főszékesegyház harangjaiéhoz. A harangnyelvek és a modern elektromos mozgatórendszer beépítése után hamarosan újra megszólalhatnak a veszprémi vár fölött a megújult piarista templom harangjai.

Forrás és fotó:

Veszprémi Főegyházmegye

VÁR A NYÁR!

KARITÁSZ TÁBOROK ORSZÁGSZERTE

Hívjon, hogy segíthessünk: **1356 ADOMÁNYVONAL**
 Vagy küldjön támogatást online:
www.karitasz.hu/segitene/onlineadomany

HÍREK KÉPEKBEN

Megtartották a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye bálját május 15-én Debrecenben, a Kölcsey Központban. A közel hatszáz fős eseményre az egyházmegye oktatási és szociális intézményeinek vezetői és munkatársai, papok és szerzetesek, valamint a plébániai közösségek tagjai és a bálozni vágyók egyaránt örömmel fogadták el a meghívást.

A Szent István Rádió és Televízió szerkesztősége indulásának 25. évfordulója alkalmából jubileumi sorozat keretében szervezte meg május 15-én a Szent Lant versmondó versenyt az Egri Főegyházmegye fenntartásában működő iskolák diákjai számára, Ternyák Csaba egri érsek fővédnökségével.

A Miskolci Egyházmegye Ifjúsági Bizottsága, Salai Szabolcs atya, valamint a Görögkatolikus Felsőoktatási és Kulturális Diákotthon kezdeményezésére ismét megrendezték a „10 óra az Úrral” elnevezésű lelki programot, amelynek idén is a Miskolci Görögkatolikus Roma Szakkollégium kápolnája adott otthont. Május 12-én, délelőtt 10 órától este 8 óráig folyamatosan olvasták a *Bibliát* a fiatalok.

Nyolcvanéves
az
Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az alábbi olvasói levél az Új Ember 1986. május 24-i számában jelent meg.

Elvittem a kislányomat hittanra...

Szüleim nem voltak vallásosak, én születésem után nevelőintézetbe kerültem. Ők elváltak, édesanyám Pestre költözött. Két bátyám és én vidékre kerültünk egy családhoz. Öt éves lehettem, amikor nagy vihar támadt, villámcsapással és mennydörgéssel, s én nagyon féltem. Ekkor megkérdeztem a nénitől, akit nagymamának hívtunk, hogy mi zörög odakint, s mi ez a nagy fény? Ő így válaszolt: tudod kislányom, a jó Isten haragszik a rossz gyerekekre és ezért gurigatja a hordókat odafent az égen.

Ennyit hallottam akkor Istenről. Ahogy nőtünk, hárman három felé kerültünk. Többet nem találkoztunk.

Ezután az én sorsom nagyon rosszra fordult. Kegyetlenek voltak hozzám a nevelő szülők. Mint cseléd szolgáltam. Isten nevét többet nem hallottam. Éheztem és ruhátlan voltam, mint akinek senkije nem volt. Majd nagymamám tizenhárom éves koromban megkeresett és keresztanyámnál helyezett el. Ő beíratott az iskolába, s ott egy hét hittantanulás után elsőáldozó lettem, de semmit sem értettem. Kaptam egy fehér ostyát, de hogy mi volt a jelentősége, ahhoz nagyon buta voltam. Nem jelentett semmit számomra. Majd anyám is megkeresett és hazavitt Pestre, ott jártam ki az iskolát. Istenről, arról, hogy milyen kapcsolatot lehetett volna teremteni köztem és Isten között, semmit nem

tudtam. Éretlen, buta lány voltam, pedig itt hittant is tanultam. Azt hittem, mese az egész.

Ekkor már nagylány voltam, és tervezgettem a jövőmet, de tervem sosem sikerült. Így, húsz éves koromban mentem férjhez. Isten nélkül kötött házasságom húsz éven keresztül elég gyötrelmes volt. Nagyon szerettük egymást, úgy éreztük, hogy boldogok vagyunk. Pedig a legboldogtalanabbak voltunk, mert saját magunkban hittünk. Sok veszekedés, féltékenykedés és a férjem állandó kicsapongása miatt külön váltunk. Egyedül maradtam óvodás kislányommal. Igen nagy fájdalomban és bánatban volt részem. Nagyon szerettem a férjemet, és nem tudtam elviselni, hogy mással osztotta meg az életét. Gyűlölködtem, átkozódtam, s gyermeküket nem kívántam, hogy a világra jöjjön. Egyszer csak gyilkolni tudtam volna.

Kislányom első osztályos lett, így nagyon kellett vigyáznom magamra, hogy tudjam taníttatni. Elkezdtem egy kicsit gondolkodni, és belül valami azt súgta: legyen elsőáldozó a gyermek. Ez komoly feladattá vált a számomra. Egyre jobban gyötört ez a gondolat. Ekkor elmentem a templomba, hogy kislányom beírassam az elsőáldozók közé, de retentő félelem fogott el. Akkor még nem kaptam erőt és biztatást senkitől. Nagyon kedvesen fogadtak. Az első hittanórán részt vettem, nagyon érdekes volt számomra a

Jézussal való ismerkedés. Úgy gondoltam, hogy ez egy szép mese volt, amit a pap elmondott a gyermekeknek. A következő óra sem jelentett semmit, de tovább jártam az órákra. Jó fél év elteltével kezdett mocorogni belülről valami. Ekkor a mese valósággá vált bennem. A végső benyomás akkor keletkezett bennem, mikor a kislány az első gyónását végezte. Ez volt a döntő pillanat. Ugyanis a gyermek odaállított a gyóntató székhez, hogy én is gyónjak meg. Nagyon féltem és nem volt bátorságom. Ő csak súgta: anyu menjél, gyónjál meg!

Sok biztatásra, mintegy negyven év után megtörtént a megújulásom. Gyónás után úgy éreztem, igen könnyű lettem, s szállni tudtam volna az ég felé. Negyven év bűneit kipakolva és lélekben megújulva szinte újjászülettem. – Új ember lettem és ezt az utat kell folytatnom. Most döbbentem rá, hogy milyen sokáig Jézus nélkül éltem. Nem kerestem és nem is tudtam róla semmit. Nem volt az életemnek értelme. Jézus a kulcs, hiányzott belőle. Semmi sem sikerült, tele voltam fájdalommal és bánattal. De mióta Jézust ismerem, gyökeresen megváltozott az életem. El tudom fogadni a fájdalmakat és keresztek. Nem zúgolodom, hogy ez miért van?! Jézussal eggyé válva boldogan viselem. Mert ő jelenti ma már számomra az életet. Tudok szeretni és átadni a terepet Istennek. A fájdalmakat is boldogan viselem, mert nem vagyok egyedül.

A Szentlélek ajándékát is megkaptam, a bérálás szentségét. Köszönöm Jézusom azt a sok-sok kegyelmet, amit már idáig is adtál. Köszönöm, hogy nem hagytál elsüllyedni! S köszönöm, hogy boldog lehetek, mert velem vagy!

49 éves gyári munkás

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarok lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindenszent József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: június 6., szombat; július 6., hétfő; augusztus 6., csütörtök; szeptember 5., szombat; október 6., kedd; november 6., péntek; A szentmisék 7 órakor kezdődnek. December 5-én, szombaton reggel 6 órakor.

A Könnyező Szűzanya tiszteletére minden hónap 17-én a papi- és

szerzetesi hivatásokért mutatnak be szentmisét Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalandomb.12). Ezekre a szentmisékre az egyházmegye egy-egy papját hívják szentelési sorrendben. A szentmise végén a Kegyeztartás előtt Mária-köszöntő imádkoznak.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móróc Zsigmond út 141.) június 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlatát: „Belső gyógyulás és szabadulás különféle kötelekeinkről”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Nyári lelkigyakorlatot hirdetnek 18-35 év közötti nők számára a Don Bosco nővérek Sárospatakon, augusztus 11. és 15. között. Az esemény mottója: Női szívvel színültig – „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” A program célja a résztvevők személyes életútjának és hivatásának elmélyítése a Szűzanya példáján keresztül, hangsúlyt fektetve a keresztény életvitel tudatosságára. A lelkigyakorlat keretét biztosít a belső elcsendesedésre és az egyéni életcélok keresztény szempontú átgondolására. A szervezők Budapestről és Egerből kisbuszokkal, illetve személygépkocsikkal segítik a helyszínre jutást. További információk: www.donbosconoverek.hu

„Aki szeret, meghallgat!” címmel az abortusz, a vetelés, a lombikbaba elvesztésének fájdalmát hordozóknak tartanak lelkigyakorlatot Budapest vonzáskörzetében, 2026. július 16 – 19. között, Kovács Ferenc állandó diakónus és Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó vezetésével. Lelki kísérő: Juhos Ferenc verbita atya. A részvételnek nem feltétele a vallásgyakorlás, a megkeresést bizalmasan kezelik. Jelentkezés: nefeljnemitlekel@gmail.com vagy 06/20-823-2201 (Treer Mária).

ÜNNEPI MISE

Boldog Bódi Mária Magdolna-ünnep lesz Köveskálán, az Urunk mennybemenetele-templom kertjében (Fő u., rossz idő esetén a Köveskáli Művelődési Ház és Könyvtárban: Henyei utca 7.), május 31-én, vasárnap 14 órától. Program: Boldog Mária Magdolna emléktáblájának felavatása és megáldása, valamint a Magdi-kiállítás megnyitása a kultúrházban. A szentmisét Udvardy György veszprémi érsek mutatja be, közreműködik a Vox Cordis kórus (Jézus Szíve-templom – Nagy-

ÁLLÁS

VÉGZETTSÉGGEL rendelkező, munkájára igényes, lelkes, főállású HITANÁRT keresünk hosszú távra Kiskőrösre, 2026. szeptember 1-jétől. Érdeklődni és jelentkezni önéletrajzzal, motivációs levéllel és plébánosi ajánlással lehet az alábbi címen: Római Katolikus Plébánia 6200 Kiskőrös, Tomori Pál utca 2. vagy koroskat@gmail.com

ADÁSVÉTEL

HASZONÉLVEZETET vásárolnánk kis melléképületben Budapestben, nyugdíjasként. T: 06/30-290-9276

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

TÁRSKERESŐ

DIPLOMÁS férfi társat keres 60 éves korig. T: +36/30-628-9657

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T: 06/1-213-5726

kanizsa). Vezényel: Kruppai Tamás. A rendezvény ideje alatt lehetőség lesz Magdi-emléktárgyak, könyvek vásárlására. A gyerekeket a Magdi-kockák és kézműveskedés várja.

KÉPZÉS

Felvételt hirdet a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola (Nyíregyháza, Bethlen G. u. 13-19.) a 2026/2027-es tanév levelező tagozatos képzéseire. Osztatlan képzések: teológia (civil hallgatóknak), egyszakos osztatlan hittanár. Alapszakok: katolikus közösségsszervező, katolikus szociális munka, kántor, katekétá-kelepkészítési munkatárs. Mesterszakok: pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés, keresztény egyház- és művelődéstörténet, teológiai licenenciátus a keleti keresztény tudományok területén, összehasonlító vallástörténet és alkalmazott kulturális tanulmányok, hittanár-nevelőtanár rövid ciklus. Felvilágosítás kérhető személyesen a főiskola tanulmányi osztályán, e-mailben: tanulmanyiugyek@szentatanaz.hu, telefonon: +36/42-597-602. A szakokról bővebben a <https://szentatanaz.hu> oldalon olvashatnak. Jelentkezési határidő: 2026. május 30., szombat.

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola várja a jelentkezőket levelező formában induló hitéleti képzéseire: a 2026/2027-es tanévben katekétá-kelepkészítési munkatárs, kántor BA-, valamint hittanár-nevelőtanár MA-sakra lehet jelentkezni. Az alapképzésekre legalább középszintű érettségi bizonyítvánnyal, a hittanár-nevelőtanár mesterképzésre pedagógusképzési vagy hitéleti területen szerzett felsőfokú vég-

zettséggel várják a jelentkezőket. A felvételi eljárás része a felvételi elbeszélgetés is, továbbá a kántor szak esetében ének-zenei alkalmassági vizsgára is sor kerül. Az intézmény hitéleti képzéseire a főiskola honlapján elérhető elektronikus felületen lehet jelentkezni 2026. június 9-ig: <https://avkf.hu/hiteleti-kepzesek-felveteli-informacioi> Az érdeklődők további felvételi információkat az avkf.hu oldalon találnak.

SEGÍTŐCSOPORT

„Megláttam a fényt” – alkoholbetegeket segítő csoportot indított a Katolikus Szeretetszolgálat. A Katolikus Szeretetszolgálat Alkoholizmusmentő Szolgálatának új kezdeményezése egy Biblia-központú önismereti csoport, amelybe a gyógyulni vágyó alkoholbetegeket vagy azok hozzátartozóit várják: egy-egy családból vagy az alkoholbeteget, vagy a hozzátartozót. A csoport minden szerdán 18 óra és 19.30 között a Katolikus Szeretetszolgálat központjában (Budapest XIV., Ajtosi Dürer sor 27/A), a 16-os szobában gyűlik össze. Minden alkalom között imádsággal kezdődik és fejeződik be. Vezérfonalnak a katolikus igenaptár szerinti olvasmányt, szentleckét vagy evangéliumot választják. A foglalkozások során a jelenlevők arról beszélgetnek, hogy mi érintette meg őket az adott igeszakaszban, hogyan kapcsolódik ez gyógyulási folyamatukhoz. A csoport neve utal egyrészt a szolgálat jelmondatára „Az alkohol rabságából Jézus a szabadító”, másrészt arra, hogy sötétségeinkből Isten felé, a jézusi világosság felé törekszünk. A csoport célja, hogy a résztvevők

Lijember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomtatás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2026. május 25.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gáts Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Akos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztas@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; apohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/apohirdetes-feladasa/>

józanok maradjanak, sebzettségeikben gyógyuljanak és folyamatosan fejlődjenek, valamint hogy ebben egymást is segítsék.

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

A Lepramisszió javára Mórocz Tamás bodajki plébános, organista jótekonysági hangversenye lesz hallható Székesfehérváron, a Szent Imre- (Barátok) templomában (Székesfehérvár, Városház tér 4.) június 7-én, vasárnap 16 órától. A belépés ingyenes. Az adományokat a perselybe kéri elhelyezni. Mindenkit szeretettel várnak!

KIÁLLÍTÁS

Meditáció címmel Tánczos Krisztina festőművész kiállítása látható Gödöllőn a Premontrei apátsági templomban és a közösségi téren (Gödöllő, Takács Menyhért utca 1.). A kiállítás 2026. június 6-ig előzetes bejelentkezéssel tekinthető meg; e-mail: apatsag@premontrei.hu Weboldal: <https://tanczoskrisztinafestomuvesz.hu/>

Totus Tuus, vagyis Teljesen a tiéd címmel Szent II. János Pál pápa életművét és a történelemre gyakorolt hatását bemutató kiállítás nyílt Székesfehérváron, a Szent István Király Múzeum Rendház épületében (Székesfehérvár, Fő u. 6.). A pápa életét, lelkületét bemutató nagyszabású tárlaton a Szentatya Mária tiszteletén alapulva végigjárándokolhatunk Közép-Európa

egyik legnagyobb összetartó erejét adó Szűz Mária-kultuszon, amely ma is jelen van ebben a térségben. A nagy pápa örökségét 18 teremben 1800 négyzetméteren mutatják be, egyrészt szakrális szempontok szerint, másrészt tudományos, harmadrészt pedig művészeti oldalról. Több mint kétszáz, a pápához köthető eredeti tárgy mellett bemutatják több mint ötven művész alkotásait is, amelyek a kiállításra készültek.

Könyvek Könyve – Bibliák a Győri Egyházmegyei Könyvtár gyűjteményéből címmel nyílt kiállítás a Győri Egyházmegyei Könyvtár dísztermében (Győr, Gutenberg tér 2.), mely 2026. augusztus 30-áig tekinthető meg. Négy-száz évvel ezelőtt jelent meg az első teljes magyar nyelvű katolikus biblia, melyet 1605-ben kezdett el fordítani a latin *Vulgata* alapján Káldi György jezsuita szerzetes. A jubileumi évforduló alkalmából a Győri Egyházmegyei Könyvtár reprezentatív válogatást állított össze Bibliagyűjteményéből. A kiállítás turnusokban tekinthető meg 10, 12 és 14 órai kezdettel, maximális létszám: 15 fő. Regisztráció: szentlaszlatogatokozpont@gmail.com Minden jelentkezést visszaigazolnak. További információ: Szent László Látogatóközpont T: +36/30-255-1363, e-mail: szentlaszlatogatokozpont@gmail.com, web: www.kaptalandomb.hu Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

Új időszaki kiállítás nyílik a Görögkatolikus Múzeumban (Nyíregyháza, Bethlen Gábor u. 21.) május 27-én, *Petrasovszky Manó – Egy görögkatolikus festőorsz a 20. században* címmel. Petrasovszky Manó a 20. századi magyar görögkatolikus művészet egyik meghatározó alakja, akinek életműve most különleges kiállításon tárul a látogatók elé. A papcsaládból származó művész már fiatalon a templomfestészet világában találta meg hivatását. Korai munkái után országos ismertséget hozott számára a máriapócsi kegytemplom monumentális falképciklusa, amely a magyar Mária-tisztelet egyik legszebb vizuális megfogalmazása. Művészetében a bizánci hagyomány és a modern egyházi megújulás harmonikusan találkozik. A tárlat egyszerre tisztelgés az 50 éve elhunyt kivételes alkotó előtt és meghívás a magyar szakrális művészet mélyebb megismerésére. A tárlat december 18-ig látogatható.

Megnyílt a Győri Bencés Látogatóközpont (Győr, Széchenyi tér). A látogatók a Szent Mór Bencés Perjelség épületegyüttesében, a két-tornyú templomtól jobbra található rendházban léphetnek be a bencés örökség különleges világába. A látogatóközpont a bencés örökség több arcát tárja a látogatók elé: magában foglalja a Loyolai Szent Ignác bencés templom és a *400 tanév – Élő örökség*

a *győri bencés gimnáziumban* című interaktív kiállítást mellett a bencés boltot is. A Loyolai Szent Ignác bencés templom keddtől szombati 10 és 18 óra között szabadon is látogatható. A *400 tanév – Élő örökség a győri bencés gimnáziumban* című kiállítás szakmai vezetéssel látogatható keddtől szombati 10.15–11.30, 13.00–14.15, 15.00–16.15. A bencés bolt (szerzetesi termékek Északnyugat-Magyarországról) keddtől szombati 10 és 18 óra között tart nyitva.

KÖNYVBEMUTATÓ

Zsodi Viktor piarista tartományfőnök *Tárlatok fel örök kapuk – Keresztény nevelés és lelkesítés a 21. században* című kötetének bemutatójára kerül sor június 12-én, pénteken 16 órakor a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola dísztermében (Budapest V., Piarista köz 1.). A kötetet bemutatják: Udvardy György veszprémi érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökhelyettese és Lobmayer M. Judit, a Boldogasszony Iskolánövérk magyar tartományfőnöknője. A jelenlévőket Kuzmányi István, a *Magyar Kurír* és az *Új Ember* főszerkesztője köszönti. A részvételi szándékot kéri a titkarsag@piarista.hu e-mail címen jelezni június 8., hétfőig.

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

június 23-27. | 5 nap | 164.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

július 1-5. | 5 nap | 199.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

július 5-13. | 9 nap | 779.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

INDULÁS: MISKOLC - KARCAG - SZOLNOK

július 14-18. | 5 nap | 164.900 Ft/fő

MLADIFEST 2026

IFJÚSÁGI FESZTIVÁL MEDJUGORJÉBAN

augusztus 1-6. | 6 nap | 169.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

augusztus 17-23. | 7 nap | 409.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT

LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO DE COMPOSTELA, FATIMA

augusztus 28 - szeptember 6. | 10 nap | 689.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA

SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN

szeptember 21-28. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

(JUBILEUMI ZARÁNDOKLAT)

október 1-6. | 6 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA

EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ

URNATEMETŐJÉBEN

URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS

LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8–18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912;

E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébánia iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915;

E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk misere ndje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00

Szombaton: 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Tizenötezer palántával segítik a rászoruló családokat

A Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) és a Katolikus Karitászs együttműködésének köszönhetően tizenötezer paprika-, paradicsom-, uborka-, cukkini- és tökpalántát juttatnak el rászoruló családokhoz országszerte. Az adományozási ünnepséget május 19-én tartották a Budatétényi Rózsakertben. A program célja, hogy elősegítse az öngondoskodást, támogassa a családok megélhetését, valamint erősítse a fenntartható szemléletet a mindennapokban.

A palántaadományozási ünnepségen Herczegh Anita, a Katolikus Karitászs jászolgálati nagykövete; Zagyva Richárd, a Katolikus Karitászs országos igazgatója és Szabó István, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) digitalizációért és mesterséges intelligenciáért felelős rektorhelyettese is részt vett.

„Ültetni – maga a bizakodó jövő. Cselekvő várakozás arra, ami lehetséges, ami létrejöhet, ami megszületik majd. A Katolikus Karitászs Zöldellő kertek programja is így szól a jövő időről, a tettekkel elérhető célokról, arról a fajta reményről, amihez egyszerre több ember kell. Az egyik ember úgy adja a másiknak, hogy az

átadás pillanatában még egészen apró, még nincsen készen, miként a palánta is csak egy kezdemény. Úgy lesz teljes és valóságos, ha a megajándékozott is hozzáteszi a magáét. Hálás köszönet a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemnek, hogy ajándékaival most újra elindítja ezt a reményláncolatot. Növényt adnak, és vele növekedést, vagyis fejlődést, esélyt, változást. A Katolikus Karitászsral együttműködve oda juttatnak palántákat, ahol igazán szükség van rájuk, ahova különben nem juthatnának el” – hangsúlyozta beszédében Herczegh Anita.

Zagyva Richárd a palántaadományozási ünnepségen a következőket mondta: „Ma nem csupán palántákat veszünk át, (...) ennél sokkal több történik. Lehetőséget, bizalmat, jövőt jelentenek majd ezek a palánták. Nem csupán növények; minden egyes darab esély arra, hogy a rászoruló családok, a nehézséggel küzdők saját munkájuk gyümölcsét tudják megteremteni és élvezni a későbbiekben.”

„A palánta a fenntarthatóságot, az önállóságot, az autonómiát, a munkával végzett alkotás élményét is kifejezi – mondta Szabó István, a

MATE rektorhelyettese. – Bízunk abban, hogy nem egyszerűen csak adományt adunk, hanem ezzel együtt reményt is tudunk adni olyan családoknak, akik rászorulnak erre. Jelképes ez a helyszín is, hiszen a Budatétényi Rózsakert az az egyetemi pont, ahol találkozik egymással az elmélet és a gyakorlat, a munka és a teória. A palántából nem lesz termés, ha nincs gondos munka, ha nincs táptalaj, nincs víz. Ugyanígy nem volna hatékony ez az adományozás, ha nem lennének a Katolikus Karitászs munkatársai, akik eljuttatják ezeket az apró kis csomagokat, ezeket a kincseket oda, ahol a legnagyobb szükség van rájuk” – fogalmazott a palántaadományozási ünnepségen a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem digitalizációért és mesterséges intelligenciáért felelős rektorhelyettese.

A tizenötezer palántából nagyjából tízezer hátrányos helyzetű régióban élő közösségekhez, településekhez jut el, ötezer pedig a Katolikus Karitászs-központokba kerül.

**Forrás: Katolikus Karitászs
Fotók: MATE; Vermes Tibor/
Katolikus Karitászs**

